

378.1
๑846๙
ร.3

ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยพณิชยการ
สังกัดกรมอาชีวศึกษา

14 ส.ค. 2540

ปริญญาพันธ์
ของ
อุมพร สกลรักษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2540
ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๘๕๕๖

ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยพณิชยการ
สังกัดกรมอาชีวศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
อุมพร สกลรัมย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2540

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา สาขาวิชาการบัญชี การตลาด การเลขานุการ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ การเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม โดยจำแนกตามสถานศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 มีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี และมอร์แกน และจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของสาขาวิชา แต่ละสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษา มีทั้งหมด 3 แห่ง และแต่ละแห่งมี 4 สาขาวิชา เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟ (F - test) และทำการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยความคิดเห็นปานกลาง
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

OPINION OF HIGHER VOCATIONAL CERTIFICATE LEVEL STUDENTS
TOWARDS INSTRUCTIONAL AFFAIRS OF THE COMMERCIAL COLLEGES
UNDER THE DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION

AN ABSTRACT

BY

UMAPORN SCOLRUGS

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University

May 1997

The objectives of this research are to study and compare various opinions of the second year students of higher vocational certificate level of the commercial colleges under the Department of Vocational Education. These students major in Accounting, Marketing, Secretary and Business Computer. We wanted to study to compare the opinions of these students towards the instructional affairs in curriculum, the instructors, the teaching methods and the learning teaching activities, teaching materials including places and environment in three institutes.

The sampling groups used in this research are the second year students of the higher vocational certificate level in the 1996 academic year. The methods used in this research were as follows: the Krejcie and Morgan timetable is applied to limit the size of sampling groups; the classification of sampling groups of each major is the proportion to each institute. A questionnaire was used to collect all data. It contained five categories and a total of 50 questions.

Statistics were applied to analyze data such as percentage, mean, standard deviation and F-test. The Scheffe's method was used to compare two average scores.

The results of the research were as follows:

1. Total of students opinions towards the instructional affairs are the five categories from the questionnaire were medium.

2. To compare the opinions towards the instructional affairs of the Accounting students in the three institutes: the statistical significant was at the .05 level.

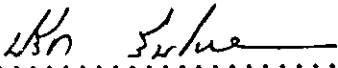
3. To compare the opinions towards the instructional affairs of the Marketing students in the three institutes: the statistical significant was at the .05 level.

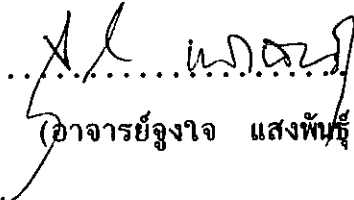
4. To compare the opinions towards the instructional affairs of the Secretary students in the three institutes: the statistical significant was at the .05 level.

5. To compare the opinions towards the instructional affairs of the Business Computer students in the three institutes: there was no statistical significant.

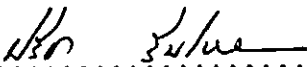
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

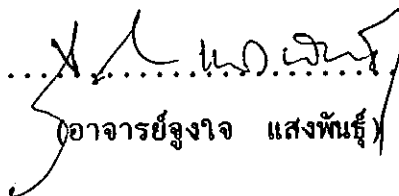
คณะกรรมการควบคุม

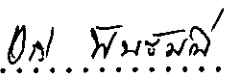
..... ประธาน
(รศ.ปรีชา ลีมาไทย)

..... กรรมการ
(อาจารย์สูงใจ แสงพันธุ์)

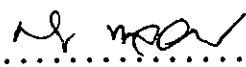
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.ปรีชา ลีมาไทย)

..... กรรมการ
(อาจารย์สูงใจ แสงพันธุ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.ดร.อารี พันธุ์ณี)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาเป็นอย่างดียิ่งจาก รศ.ปรีชา ลีมาไทย ประธานควบคุมปริญญาโท อาจารย์ยงใจ แสงพันธุ์ กรรมการควบคุมปริญญาโท และ รศ.ดร.อารี พันธุ์มี ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญาโท ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.ธารรงค์ อุดมไพจิตรกุล ผศ.วราณี พุทธาวุฒิไกร และ รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้ข้อคิดเห็น และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งทำให้การวิจัยดำเนินไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจทุกท่าน ที่กรุณาให้การแนะนำ สั่งสอน และให้ความรู้ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รศ.ปรีชา ลีมาไทย และ ผศ.สุพิร์ ลีมาไทย ผู้ซึ่งคอยเป็นกำลังใจและแสดงความห่วงใยศิษย์ตลอดเวลา พระคุณในครั้งนี้ผู้วิจัยจะขอระลึกถึงตลอดไป

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทำให้งานการศึกษาและงานการทำปริญญาโท ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการและคณาจารย์ของวิทยาลัยพณิชยการบางนา ชนบุรี และเขตพื้นที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล และขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณจันทร์มา ยินดียม คุณนิภาพรรณ วิโรทัยสกุล คุณสุภาพ แก้วเอี่ยม และพี่ ๆ ในสำนักงานเลขานุการคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือ ห่วงใย เป็นกำลังใจ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยตลอดมา นอกจากนี้ผู้ที่เป็นกำลังใจที่สำคัญในการเรียนจนจบหลักสูตรคือ ลูกแก้ว ซึ่งผู้วิจัยจะต้องขอจดจำตลอดไป

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดาผู้ล่วงลับไปแล้ว ตลอดจนมารดา และญาติพี่น้อง ที่ได้กรุณาทำนุบำรุงการศึกษา ให้การสนับสนุน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

อมาพร สกลรักษ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	การจัดการศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ	9
	การจัดการเรียนการสอน	11
	หลักสูตร	13
	ครูผู้สอน	17
	วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	20
	สื่อการเรียนการสอน	23
	อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	25
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	32
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	33
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	35

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การจัดกระทำข้อมูล	37
การวิเคราะห์ข้อมูล	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	81
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	81
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	82
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	82
การวิเคราะห์ข้อมูล	83
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
อภิปรายผล	90
ข้อเสนอแนะ	97
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	98
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก	105

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ก หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์	106
ภาคผนวก ข รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	110
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรม อาชีวศึกษา	112
ประวัติย่อของผู้วิจัย	121

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานศึกษาและสาขาวิชา	34
2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามสถานศึกษา และสาขาวิชา	40
3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้าน	42
4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร รายข้อ	43
5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านครูผู้สอน รายข้อ	45
6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน รายข้อ	47
7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านสื่อการเรียนการสอน รายข้อ	49
8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม รายข้อ	51
9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี จำแนกตามสถานศึกษา	53
10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชา การบัญชี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสถานศึกษา	54
11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่	56

12	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	57
13	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมทุกด้านของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	58
14	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด จำนวนตามสถานศึกษา	59
15	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน จำนวนตามสถานศึกษา	60
16	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตรของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	62
17	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	63
18	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	64
19	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	65
20	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้าน ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	66

21	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชา การเลขานุการ จำนวนตามสถานศึกษา	67
22	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชา การเลขานุการที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน จำนวนตามสถานศึกษา	68
23	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเลขานุการ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ของ สถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	70
24	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเลขานุการ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	71
25	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเลขานุการ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านของ สถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	72
26	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวนตามสถานศึกษา	73
27	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน จำนวนตามสถานศึกษา	74
28	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้าน ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	76
29	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่	77
30	ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ...	78

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ได้ประชากรที่มีคุณภาพ อันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพราะการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ต้องอาศัยกำลังคนในชาติเป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญเรื่องการศึกษาเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากงบประมาณของประเทศจำนวนมาก ที่นำมาใช้ทางการศึกษา เพื่อปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาประเทศ โดยการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ในส่วนของการจัดการศึกษา ด้านอาชีวศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษา (2533 : 11) ได้เน้นหลักการสำคัญของการผลิตผู้สำเร็จ การศึกษาทางด้านวิชาชีพไว้ในแผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ในด้าน ปริมาณคือ จัดสัดส่วนการผลิตกำลังคนทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และบริการให้เหมาะสม และสมดุล เน้นการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาทั้งแรงงานกึ่งฝีมือ แรงงานฝีมือ และช่างเทคนิค เน้นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน พัฒนานักเรียน - นักศึกษา พัฒนาคู - อาจารย์ สนับสนุนการบริหารอาชีวศึกษา และการพัฒนาการเรียนการสอนในทุกรูปแบบ ให้สถานศึกษาเป็น ศูนย์ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน พัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันกับสถานประกอบการ ปัจจุบันรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการอาชีวศึกษาให้พัฒนาขึ้นเป็นอย่างมาก เพราะรัฐมีนโยบายที่จะพัฒนาคนในระดับกลาง เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนการพัฒนาการมีอาชีพของประชาชน ในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) รัฐบาลได้พัฒนาการอาชีวศึกษาโดยมีนโยบายที่จะพัฒนาหลักสูตร การอาชีวศึกษาในแต่ละสาขาให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาด แรงงาน ซึ่งหากพิจารณาในแง่ของปริมาณแล้ว ประมาณร้อยละ 50 ของกำลังคนที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน ในแต่ละปีเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ดังนั้น กรมอาชีวศึกษา จึงเปรียบเสมือนเป็นแม่บทของการจัดการศึกษาวิชาชีพ (กรมอาชีวศึกษา. 2533 : 1)

เนื่องจากการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพสอดคล้องต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติด้วย ดังที่บรรจง ชูสกุลชาติ (2530 : 15) ได้กล่าวว่า การอาชีวศึกษาคือ การศึกษาเพื่อการอาชีพ การศึกษาที่ฝึกฝนอบรมให้ประกอบสัมมาอาชีพเป็นการศึกษาที่ให้นักเรียนเรียนด้วยการกระทำจนเกิดความชำนาญและมีฝีมือ ให้รู้จักฝึกฝนอบรมตนเอง ปรับตนและพัฒนาตนเองไปอย่างต่อเนื่องในเรื่องของชีวิตในเรื่องของงานและในเรื่องของการอาชีพ ในปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเจริญทางเทคโนโลยีที่พัฒนาและก้าวหน้าตลอดเวลา การศึกษาในระดับอาชีวศึกษา จึงเป็นการศึกษาประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการรายงานไว้ว่า "การศึกษาวชิชาชีพเป็นรากฐานอันสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพราะความเจริญของประเทศขึ้นอยู่กับทรัพยากรของมนุษย์ที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของการขยายตัวด้านธุรกิจและอุตสาหกรรม รวมทั้งรู้จักการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการพาณิชย์กรรมได้เป็นอย่างดี" ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพนั้นกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการด้านเศรษฐกิจของท้องถิ่นและสังคมของประเทศ และเพื่อสนองนโยบายของรัฐ ทางกรมอาชีวศึกษา จึงได้จัดการศึกษาวชิชาชีพออกเป็น 5 ประเภทวิชา ได้แก่ ช่างอุตสาหกรรม ศิลปหัตถกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และเกษตรกรรม โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะ ความสามารถ เจตคติและจริยธรรมที่ดีในการประกอบอาชีพ

วิทยาลัยพณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษาทั้ง 3 แห่ง คือ วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพณิชยการเขตพูน เป็นสถานการศึกษาที่ให้การศึกษาทางด้านวิชาชีพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนในระดับกลาง คือในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของกำลังคนในปัจจุบัน ขณะนี้ทางวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจจำแนกเป็น 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ตามนโยบายของรัฐคือ จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2527 ประเภทวิชา

บริหารธุรกิจ มาใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2536 แทน โดยมีกำหนดรายวิชา เนื้อหา รายละเอียดต่าง ๆ ให้สามารถสนองความต้องการของ ตลาดแรงงานและเป็นไปในทิศทางที่ทางธุรกิจประสงค์มากขึ้นกว่าหลักสูตรเก่าที่ได้เข้ามา ซึ่ง วิทยาลัยพาณิชย์การทั้ง 3 แห่งก็ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 จนถึงปัจจุบัน นับเป็นระยะเวลา 3 ปีมาแล้ว เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ และสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติอย่างแท้จริง โดยอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ แต่ที่สำคัญประการหนึ่งและเป็นหัวใจของการจัดการศึกษาคือ หลักสูตร ที่ถือเป็นแนวทาง แบบแผนในการจัดการศึกษา ซึ่ง สัจจ อูทรานันท์ (2532 : 34) กล่าวว่า หลักสูตร เป็นประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดให้กับผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพด้านอาชีวศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2530 - 2536 มีข้อค้นพบคือ ในหน่วยของคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาพบว่า นักศึกษาสามารถ นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นำไปประกอบอาชีพเสริมและอาชีพอิสระได้ในระดับหนึ่ง ด้านครู มีความรู้ ความสามารถในการสอน มีการวางแผนการสอน มีความสามารถในการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับปานกลาง ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนโดยการ บรรยาย และบางส่วนยังขาดประสิทธิภาพของความเป็นครู เช่น ไม่มีเทคนิคการสอน ในการจัดการเรียนการสอนครูมักใช้สื่อประเภทเอกสารตำรา ซึ่งครูต้องจัดหาเอง ครูมีปัญหามานการ จัดหาสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งไม่สามารถดำเนินการวัดผลให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของ หลักสูตรได้ครบถ้วน (กรมอาชีวศึกษา. 2537 : 55 - 56)

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ลักษณะวิชาส่วนใหญ่จะเป็น การเรียนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และการฝึกปฏิบัติจริง ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ที่มีบทบาท สำคัญอย่างมากในการที่จะถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนได้เข้าใจและสามารถปฏิบัติได้จริง เพื่อ สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในเรื่องของวิธีการสอน การกำหนด เนื้อหาวิชาที่สอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการวัดผลและประเมินผลทางการเรียน ครูผู้สอน จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ซึ่งในความเป็นจริงแล้วครูผู้สอนวิชาชีพ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่นั้นมักจะศึกษาทางด้านวิชาชีพ

ธุรกิจมาโดยตรง มิได้มีความรู้ ทักษะทางด้านการสอนหรือวิชาชีพครูมาก่อน จึงทำให้เกิด ปัญหาในการสอนหรือการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน ทักษะใหม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ สถานศึกษากำหนดไว้

จากการศึกษาผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น เป็นการวิจัยคุณภาพการศึกษาในหลักสูตรของ กรมอาชีวศึกษา ปีพุทธศักราช 2527 ซึ่งในปัจจุบันการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 แล้ว และมีผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรใหม่ถึง 2 รุ่นแล้ว แต่ยังไม่มีการ ทาวิจัยในเรื่องนี้เลย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า ในสถานศึกษาประเภทวิทยาลัย พณิชยการทั้ง 3 แห่ง คือ วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และวิทยาลัย พณิชยการเชตุพน ที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ นั้น ได้มีการ พัฒนาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงในด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2536 หรือไม่ อย่างไร และมีสิ่งใดบ้างที่สถานศึกษาควรจะต้อง ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2536 โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย พณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในด้านหลักสูตร ครูผู้สอน วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้อย่างแท้จริง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในด้าน หลักสูตร ครูผู้สอน วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และ อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี การตลาด การเลขานุการ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในแต่ละแห่งให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ใน 5 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านหลักสูตร
- 1.2 ด้านครูผู้สอน
- 1.3 ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 1.5 ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่เข้าในการศึกษาค้นคว้านี้ คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ทั้ง 3 แห่ง คือ วิทยาลัยพัฒนการบางนา จำนวน 716 คน วิทยาลัยพัฒนการธนบุรี จำนวน 700 คน และวิทยาลัยพัฒนการเขตุน จำนวน 742 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 2,158 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ของวิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607 - 610) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 740 คน และจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของสาขาวิชา แต่ละสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษามีทั้งหมด 3 แห่ง และแต่ละแห่งมี 4 สาขาวิชา

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานศึกษา

3.1.1.1 วิทยาลัยพัฒนการบางนา

3.1.1.2 วิทยาลัยพัฒนการธนบุรี

3.1.1.3 วิทยาลัยพัฒนการเขตุน

3.1.2 สาขาวิชา

3.1.2.1 สาขาวิชาการบัญชี

3.1.2.2 สาขาวิชาการตลาด

3.1.2.3 สาขาวิชาการเลขานุการ

3.1.2.4 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นสูง (ปวส.) ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ใน 5 ด้าน คือ

3.2.1 หลักสูตร

3.2.2 ครูผู้สอน

3.2.3 วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.4 สื่อการเรียนการสอน

3.2.5 อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

นियามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกรองนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพณิชยการ

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 เฉพาะสาขาวิชาการบัญชี การตลาด การเลขานุการ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจงานวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

3. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง บัณฑิตและกระบวนการที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

3.1 หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชาความรู้และประสบการณ์ที่วิทยาลัยจัดให้นักศึกษาได้เรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2536 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี การตลาด การเลขานุการ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3.2 ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทั้งวิชาพื้นฐานและวิชาชีพในวิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพณิชยการเขตพน

3.3 วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง วิธีการที่ครูใช้สอนหรือพฤติกรรมการสอนของครูที่ใช้ในระหว่างนักศึกษาเรียนรู้ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในระหว่างที่กำลังเรียนเพื่อเสริมความรู้ และประสบการณ์แก่นักศึกษา

3.4 สื่อการเรียนการสอน หมายถึง บัณฑิตต่าง ๆ ที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประเภทวัสดุ วัสดุทัศนูปกรณ์ เครื่องคอมพิวเตอร์

3.5 อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม หมายถึง สถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมถึงสถานที่ประกอบอื่นด้วย คือ ห้องน้ำ ที่พักผ่อน ที่จอดรถ ห้องอาหาร

4. วิทยาลัยพณิชยการ หมายถึง สถานศึกษา 3 แห่ง สังกัดกรมอาชีวศึกษา คือ วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ที่สอนสาขา วิชาการบัญชี การตลาด การเลขานุการ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าดำเนินไปตามลำดับขั้นตอน ผู้วิจัยจึงขอเสนอเอกสารและงานวิจัย ที่สำคัญดังนี้

1. การจัดการศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ
2. การจัดการเรียนการสอน
3. หลักสูตร /
4. ครูผู้สอน
5. วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
6. สื่อการเรียนการสอน
7. อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

การจัดการศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ

วิทยาลัยพณิชยการเป็นสถาบันการศึกษาที่ให้การศึกษาด้านการพาณิชย์และธุรกิจ เพื่อให้ นักศึกษาเตรียมตัวออกไปเป็นผู้ประกอบการที่ดีในอนาคตของวงการธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรม โดยมีความมุ่งหมายดังนี้

1. ให้ความรู้ทางด้านพาณิชย์และธุรกิจ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถออกไปประกอบอาชีพในวงการพาณิชย์และธุรกิจได้

2. ฝึกทักษะและ เสริมสร้างประสบการณ์เพื่อช่วยสร้างความสำเร็จในอาชีพ

3. พัฒนาบุคลิกภาพให้เหมาะสม มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคมตลอดจนสำนึกในจรรยาวิชาชีพ

4. อบรมมาให้เกิดความคิดริเริ่ม รู้จักแก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล พัฒนากิจนิสัยที่ดี
ในด้านการทำงาน

5. อบรมมาให้เป็นพลเมืองดี มีคุณธรรม มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร
ธำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และวัฒนธรรมไทย

เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายดังกล่าว วิทยาลัยพัฒนการจึงจัดการศึกษาทั้งในห้องเรียน
และการศึกษานอกสถานที่ นอกเหนือจากนี้ยังให้การฝึกอบรมโดยจัดกิจกรรมทางด้านชมรมต่าง ๆ
และกิจกรรมของวิทยาลัยพัฒนการ

ระดับการศึกษา

วิทยาลัยพัฒนการยึดหลักปรัชญาการศึกษาที่สร้างโอกาสให้นักศึกษาได้พัฒนาความสามารถ
ความถนัดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยให้การศึกษากลับไปเพื่อชีวิตและสังคม การจัดการศึกษา
ของวิทยาลัยพัฒนการจึงแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชา
พาณิชยกรรม วิทยาลัยรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ม.3, ม.ศ.3
หรือเทียบเท่า) เข้ามาศึกษาสาขาพาณิชยกรรม หลักสูตร 3 ปี

เมื่อนักศึกษาเรียนครบหลักสูตรชั้นปีที่ 1 แล้ว จะเลือกเรียนวิชาตามความถนัด
ในชั้นปีที่ 2 โดยแยกเป็นกลุ่ม ๆ คือ กลุ่มวิชาการบัญชี กลุ่มวิชาการขาย กลุ่มวิชาการ
เลขานุการ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับนี้แล้ว จะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา
พาณิชยกรรม ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนี้สามารถออกไปประกอบอาชีพตามบริษัท ห้างร้าน ธนาคาร
โรงงานอุตสาหกรรม องค์กร รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานราชการต่าง ๆ โดยสามารถทำงานด้าน
บัญชี การขาย เลขานุการ ในระดับต้นได้ หรือจะศึกษาต่อในระดับ ปวส. อีก 2 ปี หรือระดับ
ปริญญาตรีที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันราชภัฏ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หรือ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง อีก 4 ปี

2. การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการ เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ เข้าศึกษาต่อโดย จะผ่านการสอบคัดเลือกของวิทยาลัยพณิชยการเข้าศึกษาเป็นระยะเวลา 2 ปี ใน 4 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการตลาด
3. สาขาวิชาการเลขานุการ
4. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนี้จะออกไปประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อระดับปริญญาตรีได้ หากออกไปประกอบอาชีพจะทำงานตามบริษัท ห้างร้าน องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ นักศึกษาจะได้รับเงินเดือนสูงกว่าระดับ ปวช. และมีการปฏิบัติงานมากกว่า หากจะศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลใช้เวลาศึกษาอีก 2 ปี หรือศึกษาต่อหลักสูตรต่อเนื่อง คณะบริหารธุรกิจ ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้

การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้การใช้หลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์ การเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและพึ่งพาอาศัยกัน สถานศึกษามีหลักสูตรกำกับ การสอนไว้แน่นอน เน้นการเรียนการสอนโดยเฉพาะผลสำเร็จของวิทยาลัยพณิชยการที่สูงนี้ได้จากการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปในแนวมาตรฐาน เดียวกัน และสอดคล้องตรงกับระเบียบว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2536 จะต้องใช้วิธีดำเนินการสอนจากหลักสูตรไปสู่วิธีเรียน โดยอาศัยแผนการสอนเป็นแนวทางประกอบ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

การจัดการเรียนการสอนประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. 2528 : 57 - 58)

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน ในการเรียนการสอนนั้นต้องการที่จะให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จจะอะไรบ้าง
2. การเรียนรู้ในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้
 - 2.1 ควรมีกิจกรรมอะไรบ้างที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์
 - 2.2 กิจกรรมเหล่านั้นควรจัดในรูปแบบใด
 - 2.3 ควรจัดสภาพแวดล้อมเพื่อกิจกรรมการเรียนอย่างไร
 - 2.4 ต้องใช้แหล่งการเรียน บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์อะไรบ้าง
3. การประเมินผลการเรียนการสอนจะทราบได้อย่างไรว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์และบรรลุเพียงใด มีอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

กล่าวโดยสรุปจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนจะต้องมีองค์ประกอบหลายประการ ส่วนการกำหนดวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียน ทรัพยากร และการประเมินผล เป็นตัวกำหนดการสอนวิชาทฤษฎี

สำหรับการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดทักษะนั้น พิสิฐ เมธาภัทร และธีรพล เมธิกุล (2529 : 130) ได้เสนอว่า ควรใช้วิธีการสาธิตให้นักเรียนดู และการมอบหมายงานให้ทำด้วยตนเอง ครูผู้สอนเท่านั้นจะสามารถทำการพิจารณาปรับปรุงวิธีการสอนของบทเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนตามที่ต้องการได้

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 156) อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนตามหลักสูตรหรือแผนการสอน ส่วนการเรียนการสอนที่ประสบผลดี หมายถึง การที่ผู้เรียนทุกคนหรือเกือบทุกคนสามารถเกิดผลสัมฤทธิ์ในระดับสูง

จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนนั้นต้องให้ผู้เรียนได้เกิดความสำเร็จ 2 ประการ คือ

1. เกิดการเรียนรู้และเกิดการพัฒนาคูสมบัติต่าง ๆ ในตัวเอง ทั้งด้านความรู้ ความคิด ด้านคุณภาพ และด้านความคล่องแคล่วทางกายตามศักยภาพที่เขามีอยู่
2. เกิดคุณสมบัติที่จะติดตัวไป เพื่อใช้ประโยชน์ในอนาคต ได้แก่ สติปัญญา ความสามารถ จริยธรรม คุณธรรมและค่านิยม ตลอดจนบุคลิกภาพ

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่ดีจะสามารถพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อการศึกษาได้อย่างแท้จริง ซึ่งสามารถทราบถึงจุดบกพร่องของการเรียน การสอน และสามารถนำมาปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการได้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการวิจัย ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในส่วนที่จะ ช่วยเสริมให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดีขึ้น จึงขอเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้คือ หลักสูตร ครูผู้สอน วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ซึ่งจะกล่าวถึงสาระและหลักการในแต่ละเรื่องอย่างละเอียดต่อไป

หลักสูตร

หลักสูตรนับเป็นหัวใจและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน เพราะในการ จัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่เป็นแนวกำหนดเค้าโครงทั่วไปของเนื้อหา ความรู้และสาระรายวิชาต่าง ๆ ที่จะให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ประสบการณ์ เกิดทักษะ ความสนใจ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ฉะนั้น จึงถือเป็นหน้าที่โดยตรงของวิทยาลัยที่จะต้องส่งเสริมกิจกรรม การเรียนการสอน และการวัดประสพการณ์ทั้งหลาย ให้สภาพการเรียนการสอนทั้งภายในและ ภายนอกห้องเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ได้วางไว้ (กรมอาชีวศึกษา. 2536 : 1)

สังัด อุทรานันท์ (2532 : 8 - 16) ได้ให้คำนิยามคำว่าหลักสูตรไว้ 8 แนวทาง ด้วยกันคือ

1. หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่ใช้สอน
2. หลักสูตร คือ มวลประสพการณ์ที่โรงเรียนจัดทำให้เด็ก
3. หลักสูตร คือ กิจกรรมการเรียนการสอน
4. หลักสูตร คือ สื่อกลางหรือวิถีทางที่จะนำเด็กไปสู่จุดหมายปลายทาง
5. หลักสูตร คือ ข้อผูกพันระหว่างนักเรียนกับครู และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
6. หลักสูตร คือ สิ่งที่สังคมคาดหวังหรือมุ่งหวังจะให้เด็กได้รับ

7. หลักสูตร คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ครู และสิ่งแวดล้อมทางการเรียน

8. หลักสูตร จะรวมไปถึงกิจกรรมทั้งนอกห้องเรียน หรือกิจกรรมนอกหลักสูตร ประจักษ์ ศรีวัฒนพงศ์ (2535 : 106) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายหลักสูตรว่า เป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาสาระที่นำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม ทำให้ผู้สอนได้จัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน และบอกให้ผู้เรียนได้ทราบว่า เขาควรจะเรียนอะไรบ้าง ในลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้เตรียมตัวเป็นการล่วงหน้า นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และบอกให้สาธารณชนได้ทราบว่าหลักสูตรนั้น ๆ มีความต้องการให้ผู้เรียนเกี่ยวข้องกับหรือดำเนินการอย่างไรบ้างกับทรัพยากรภายในชุมชน ทั้งยังเป็นแนวทางในการบริหารของสถาบันการศึกษาว่าควรจะมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปในลักษณะใด

เมื่อทราบจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรแล้ว ในการที่จะทราบถึงความคิดของผู้เรียนว่ามีต่อหลักสูตรนั้น ๆ อย่างไร จะต้องรู้รายละเอียดของเนื้อหาวิชาที่จะบรรจุในหลักสูตรว่าเนื้อหาสาระสอดคล้องเป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตรมากน้อยเพียงไร สนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้และประสบความสำเร็จ การศึกษาสามารถออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด

ทาบ (Taba. 1962 : 10) ให้นิยามว่าหลักสูตรโดยทั่วไปจะมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญคือ

1. วัตถุประสงค์ หมายถึง สิ่งที่เราคาดหวังไว้ว่า เมื่อผู้เรียนผ่านหลักสูตรนี้แล้วควรมีคุณสมบัติอย่างไร วัตถุประสงค์นี้มีทั้งวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะ
2. เนื้อหาวิชาและประสบการณ์การเรียนรู้ หมายถึง เนื้อหาสาระและประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจหรือมีคุณลักษณะต่าง ๆ ตรงตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์
3. กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง แผนการในการนำหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุตามที่วัตถุประสงค์ของหลักสูตรกำหนด หรือเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์ตามที่กำหนด
4. การประเมินผลผลิต หมายถึง โครงการที่จะประเมินเพื่อดูว่าผลผลิตที่ได้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนดหรือไม่

จากความหมายของหลักสูตรดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์และ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้แก่ผู้เรียน ซึ่งครอบคลุมถึงหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถตามที่สังคมต้องการ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 เป็นหลักสูตรใหม่ที่ได้พัฒนาและปรับปรุงให้แตกต่างไปจากหลักสูตรพุทธศักราช 2527 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจหลายประการ กล่าวคือ หลักสูตรใหม่นี้ได้มีการกำหนดรายวิชา เนื้อหารายละเอียดต่าง ๆ ให้สามารถสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นไปในทิศทางที่ทางธุรกิจประสงค์มากขึ้นกว่าหลักสูตรที่ได้ใช้มา ดังนั้น หลักสูตรนี้จึงให้ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ด้านวิชาชีพ ตลอดจนเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียน ตามความต้องการของตลาดแรงงาน และทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยฝึกให้มีคุณธรรมและจริยธรรมควบคู่กันไปด้วย (กรมอาชีวศึกษา. 2536 : 2 - 3)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2536

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2536 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ซึ่งเรียน 2 ปี ทางด้านบริหารธุรกิจ โดยมีหลักการ จุดมุ่งหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร ดังนี้คือ

1. หลักการ

มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ไปใช้ประยุกต์ในการปฏิบัติงานในระดับนักวิชาการที่มีความชำนาญเฉพาะในสาขาวิชาชีพ ด้านบริหารธุรกิจ ทั้งในวงการค้า ธุรกิจและอุตสาหกรรม โดยเตรียมผู้เรียนให้มีเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพ เสริมสร้างคุณสมบัติอันพึงประสงค์ในการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านความคิด การแก้ปัญหาในการดำรงชีวิต และการทำงานบนพื้นฐานแห่งคุณธรรม เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ

2. จุดมุ่งหมาย

2.1 เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ สามารถปฏิบัติงานในระดับช่างเทคนิค

2.2 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อสัมมาชีพ มีความภาคภูมิใจและมั่นใจในวิชาชีพที่เรียน

2.3 เพื่อพัฒนาทัศนคติและวินัยในการทำงาน ให้มีจรรยาบรรณวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบในการทำงาน

2.4 เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม รู้จักอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสมและถูกต้อง

2.5 เพื่อให้เห็นคุณค่าและซาบซึ้งในความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และศิลปวัฒนธรรมไทย มีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3. โครงสร้าง

นักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจทุกสาขาวิชา จะต้องศึกษารายวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 91 หน่วยกิต จากหมวดวิชาดังนี้

3.1	หมวดวิชาพื้นฐาน	23	หน่วยกิต
3.2	หมวดวิชาชีพ	58 - 60	หน่วยกิต
3.2.1	วิชาชีพบังคับ	25	หน่วยกิต
3.2.2	วิชาชีพเลือก	33 - 35	หน่วยกิต
3.3	หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	10	หน่วยกิต
	รวมไม่น้อยกว่า	91 - 93	หน่วยกิต

หมวดวิชาพื้นฐาน เป็นวิชาพื้นฐานทางสามัญที่ผู้ประกอบอาชีพทางบริหารธุรกิจทุกคนต้องเรียนรู้ นักศึกษาทุกสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจจะต้องศึกษาไว้เป็นพื้นฐาน กำหนดไว้ 11 รายวิชา จำนวน 23 หน่วยกิต

หมวดวิชาชีพ ประกอบด้วย วิชาชีพบังคับและวิชาชีพเลือก

- วิชาชีพบังคับ นักศึกษาทุกคนต้องเรียนเหมือนกัน จำนวน 25 หน่วยกิต

- วิชาชีพเลือก เป็นรายวิชาที่กำหนดให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดเฉพาะสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง ในประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ซึ่งแต่ละสาขาได้กำหนดรายวิชาเลือกไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเพียงพอในการที่จะนำออกไปใช้ประกอบอาชีพที่ถนัดอย่างแท้จริง โดยจะต้องเรียนจำนวน 33 - 35 หน่วยกิต

หมวดวิชาเลือกเสรี เป็นรายวิชาชีพ หรือวิชาพื้นฐานที่จะเสริมความรู้ ความสามารถให้กับผู้เรียนที่มีความสามารถเพิ่มขึ้น โดยเปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างอิสระเสรีในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ทุกสาขา และในหมวดวิชาพื้นฐานทุกแผนการเรียน จำนวนรวมกันไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต

ครูผู้สอน

การจัดการศึกษาจะสำเร็จไปได้ด้วยดีเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของครู คุณภาพการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู เพราะครูเป็นศูนย์กลางสู่การปฏิบัติหลักสูตรนั้นแม้ว่าจะเขียนไว้ดีเพียงใด หากครูไม่มีความสามารถในการปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ คุณภาพการศึกษาก็ย่อมจะไม่เกิดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (ชม ภูมิภาค. 2529 : 145) ส่วนในด้านครูที่ทำหน้าที่สอนวิชาชีพนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดคือจะต้องมีความรู้ทั้งทางด้านวิชาชีพ วิชาสัมพันธ์และวิชาครู (ถาวร สารวิทย์. ม.ป.ป. : 89 - 90) เนื้อหาวิชาธุรกิจเกือบทุกวิชา มักจะเป็นวิชาที่ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ทางวิชาการ หรือภาคทฤษฎีและการฝึกฝนปฏิบัติ อีกส่วนหนึ่ง ซึ่งวิชาแต่ละวิชาทางธุรกิจหมายถึงเนื้อหาสาระความรู้ทางวิชาการ รวมถึงประสบการณ์การเรียนรู้นั้นด้วย ฉะนั้น บทบาทของครูผู้สอนจึงมีส่วนสำคัญและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงบุคลิกภาพ เสริมสร้างความรู้และประสบการณ์อยู่เสมอ รวมทั้งมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจและจูงใจให้นักเรียนเกิดความต้องการและสนใจที่จะเรียนรู้ ฉะนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีบทบาทการเป็นครูผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูผู้สอนวิชาชีพธุรกิจควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี โดยทั่วไปนักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีก็ต่อเมื่อมีความพอใจครูผู้สอน ฉะนั้นครูควรมีบุคลิกภาพของการเป็นครูหรืออาจจะเรียกได้ว่า "มีวิญญาณของความเป็นครู" เช่น แต่งกายเหมาะสม มีความสุภาพอ่อนโยน มีความเมตตากรุณา มีขันติ มีความกระตือรือร้น มีลักษณะเป็นผู้นำ มีอารมณ์ขัน มีศรัทธาและความภูมิใจในความเป็นครูของตน นอกจากนั้นครูที่สอนวิชาชีพธุรกิจควรมีบุคลิกลักษณะ เป็นนักธุรกิจประกอบกันหรืออาจจะต้องมี "วิญญาณของความเป็นนักธุรกิจ" ด้วย เช่น ความคล่องแคล่วว่องไว มีทักษะที่กว้างไกล มีการบริหารเวลา และวางแผนอย่างเหมาะสม มีความเที่ยงตรง มีจรรยาวิชาชีพและคุณธรรม มีความอดทน

ขยันหมั่นเพียร มีความพยายามไม่ทอดทิ้ง เป็นต้น ฉะนั้น ครูผู้สอนวิชาชีพธุรกิจจึงจำเป็นต้องสวมวิญญาณสองวิญญาณเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อเป็นแบบอย่างและสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนเกิดความรู้ ภูมิใจและก่อให้เกิดความสนใจที่จะ เรียนรู้

2. มีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวาง ผู้ที่เป็นครูนั้นแม้จะมีความรู้แต่เพียงแต่ในตำราหรือทางวิชาการเท่านั้น แต่จำเป็นที่จะต้องมีความรู้อย่างกว้างขวางในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม การลงทุน และอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของวิชาชีพ

3. มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน รายวิชาที่สอนนั้นควรจะต้องทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ในรายละเอียดวิชาที่อยู่ในหลักสูตรรายวิชานั้น เพื่อจะได้นำมาวางแผนสอนเรียงลำดับความยากง่าย ความต่อเนื่องของรายละเอียดเนื้อหา

4. มีความสามารถในการสอน การสอนของครูธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีสอน ซึ่งเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ครูทุกคนควรจะต้องฝึกฝนและปฏิบัติให้เกิดความชำนาญและทักษะ มีความเชื่อมั่นในตนเอง

เนื่องจากครูเป็นบุคลากรที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน ศิริพงษ์ พยอมรัมย์ (2533 : 10) จึงได้ให้ความเห็นว่า โดยธรรมชาติของมนุษย์ ความสามารถของบุคคลต่าง ๆ ย่อมแตกต่างกันไปตามความรู้ความสามารถ เช่น ครูดีมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ชนิดดีเลิศ จะมีจำนวนน้อยมาก ครูที่มีความสามารถระดับดีจะมีจำนวนน้อย ครูที่มีความสามารถระดับปานกลางจะเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด ครูที่มีความสามารถน้อยจะมีจำนวนค่อนข้างน้อย และครูที่มีความสามารถน้อยที่สุดจะมีจำนวนน้อยที่สุด ครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดอย่างดีเลิศนั้น อาจจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยบ้าง จึงจะสอนได้ดีเท่ากับครูประเภทแรก ครูที่สอนอยู่ในระดับปานกลางจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยมากยิ่งขึ้น และครูที่มีความสามารถค่อนข้างน้อย ก็ยังมีความต้องการใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยมากกว่าครูในระดับปานกลาง ครูประเภทสุดท้ายที่มีความสามารถน้อยที่สุดก็ยิ่งมีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยมากที่สุด จึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้

อัปสร มีสิงห์ (2534 : 12 - 13) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการใช้หลักสูตรว่า ครูควรปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองในเรื่องดังต่อไปนี้

1. สิ่งเกิดและบันทึกพฤติกรรมผู้เรียนเป็นรายบุคคล ขณะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน
ในชั้นเรียน
2. ครูไม่ใช่ผู้ให้ความรู้แก่นักเรียนด้วยการบอกให้เด็กจดข้อมูลหรือข้อเท็จจริง แต่ควรจัด
ประสบการณ์ให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจ และค้นพบคำตอบเองจากการลงมือสัมผัสหรือปฏิบัติ
กิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูให้การเรียนรู้จึงจะเกิดความเข้าใจ
3. ครูไม่ใช่แหล่งความรู้ที่คอยให้คำตอบแก่เด็กทุกเรื่อง ดังนั้นครูจึงควรมีข้อมูลที่ทันสมัย
อยู่เสมอ เพื่อสามารถชี้แนะแหล่งความรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน
4. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย อย่างจำเอยอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่ง ไม่มีวิธีสอนใดที่ดีที่สุดที่เข้าได้กับ
ทุกเรื่อง ทุกสถานการณ์
5. ใช้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมหลากหลาย ทั้งที่ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่
ต้องสอน
6. การเรียนรู้กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการแสวงหาความรู้และ
กระบวนการอื่น ๆ ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในทันที หากเป็นการสะสมไปทีละน้อยจนเกิดความชำนาญ
7. ติดตามตรวจสอบ บันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับ ยกย่อง
ให้รางวัลเมื่อผู้เรียนทำได้ดี

การจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา ไพโรจน์ ติรณนากุล (ม.ป.ป. : 32 - 33)
กล่าวว่า อาจารย์มีหน้าที่เป็นผู้จัดการโรงฝึกงานเหมือนกับผู้จัดการของโรงงานอุตสาหกรรม และ
มีหน้าที่ดูแลสภาพอาคาร อุปกรณ์การสอน กิจกรรมของนักศึกษา รวมทั้งเป็นผู้ควบคุม ให้คำแนะนำ
ปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และสุดท้ายเป็นผู้สอนให้ความรู้และทักษะแก่ผู้เรียน
และตามความคิดของ อนันต์ รัศมี (2530 : 30 - 32) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้สอน
อาชีวศึกษา กล่าวว่า ครูนอกจากจะสอนความรู้ความเข้าใจและทักษะใหม่ ๆ ในอาชีพแล้ว
ยังจะต้องให้การอบรมจรรยาบรรณทำให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดีในอนาคต ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า
ครูเป็นผู้มีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงบุคลิกลักษณะนิสัย นักเรียนจะนำแบบอย่างของครูไปใช้ในวัน
ข้างหน้า ครูจึงไม่เพียงแต่จะฝึกให้ผู้เรียนมีคุณภาพเท่านั้น แต่ต้องฝึกให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น
แก้ปัญหาเป็น และบริการเป็น

สรุปได้ว่า หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอน คือ สอน ให้การอบรม ให้คำปรึกษา สนับสนุน ชี้แนะทางให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีวิชาชีพและเป็นพลเมืองดีของสังคม รวมถึงหน้าที่ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะเป็นการสร้างศรัทธาให้แก่ผู้เรียนอีกทางหนึ่ง

สำหรับหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ นอกจากจะสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในวิชาชีพแล้ว อาจารย์ผู้สอนยังมีหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ตลอดจนตรวจสอบพฤติกรรม จรรยาบรรณทางของผู้เรียน และจัดสภาพการเรียนรู้การสอนให้เหมาะสมด้วย

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนรู้การสอน หมายถึง วิธีดำเนินการที่ผู้สอนนำมาใช้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติจากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน โดยอาศัยแผนการสอนเป็นแนวทางประกอบ เช่น พฤติกรรมร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน จัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์ตามความมุ่งหมายของการสอน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ รวมถึงปัจจัยที่สนับสนุนส่งเสริมให้การดำเนินการเรียนรู้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้การสอนนั้น หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายของการเรียนที่กำหนดไว้ด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม รวมทั้งเนื้อหา วัตถุประสงค์ วิธีสอนระยะเวลาที่เรียน ฯลฯ มีผู้ที่ศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

มานิดา อูซชิน (2525 : 167) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนรู้ 4 ข้อ ดังนี้

1. ต้องมีแนวทางในการสอนวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาสมรรถภาพ สามารถปฏิบัติงานของกิจกรรมการเรียนรู้ได้
2. ต้องใช้วิธีสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือเกิดการเรียนรู้ เกิดประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

3. ต้องสอนแต่สิ่งจำเป็นตามลำดับของการจัดสภาพการณ์การสอนที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ โดยมีการวางแผนการสอน

4. ต้องรู้จักชักกลวิธีที่จะเร้าให้ผู้เรียนสนใจเรียน โดยสร้างสภาพการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้เด็กรู้หรือเกิดทักษะวิชาชีพนั่น ๆ

ธงชัย สุวัฒน์เมจิณทร์ (2529 : 6 - 7) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งนั้น จำเป็นต้องเริ่มต้นจากการพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในแผนการสอนว่า จุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์สำคัญอย่างไร ผู้สอนในฐานะผู้จัดกิจกรรมมาให้กับผู้เรียน ควรจะได้พิจารณาคัดเลือกกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความรู้หรือประสบการณ์ และสามารถทำที่บรรลุจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์นั้น ๆ ได้ง่ายที่สุด เร็วที่สุด ประหยัดทั้งเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่าย

พิสิฐ เมธาภัทร และธีระพล เมธิกุล (2531 : 92 - 93) ได้สรุปว่า การสอนหมายถึง กิจกรรมของบุคคลซึ่งมีหลักการและเหตุผลเป็นกิจกรรมที่บุคคลได้ใช้เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ ดังนั้น การสอนจึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่าง ๆ 4 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชา ตลอดจนการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น
2. ด้านการสอน หมายถึง การเลือกวิธีสอนและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้
3. ด้านการวัดผล หมายถึง การเลือกวิธีวัดผลที่เหมาะสม และสามารถวิเคราะห์ได้
4. ด้านประเมินผลการสอน หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลการสอนทั้งหมดได้ ตั้งแต่การวางจุดประสงค์ในการเรียนรู้ การเลือกเนื้อหา วิธีสอน ตลอดจนความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของการวัดผลที่ผู้สอนได้กระทำไป

เมธี บิลันธานนท์ (2531 : 45 - 50) เสนอแนะวิธีการสอนวิชาชีพไว้ดังนี้

1. เป็นการสอนแบบบรรยาย เป็นวิธีสอนง่ายที่สุด ใช้ร่วมกับวิธีอื่นจะเป็นประโยชน์มาก
2. สอนด้วยวัสดุทัศนูปกรณ์ เป็นการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วีดีโอ สไลด์ แผ่นใส เป็นต้น วิธีการสอนแบบนี้ได้รับความสำเร็จสูง เพราะนักศึกษาสนใจมาก ขณะนี้กรมอาชีวศึกษาให้การสนับสนุนอย่างยิ่ง

3. เป็นการสอนแบบสาธิต นักศึกษาสามารถเห็นการกระทำได้ นิยมสอนในเชิงปฏิบัติ และมีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนเพื่อฝึกทักษะ
4. สอนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติเอง เช่น การมอบหมายงานพิเศษ เป็นการสอนที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ
5. สอนแบบสร้างสถานการณ์จำลอง เช่น สร้างสถานการณ์ประกอบการจำลองให้นักศึกษาเข้าฝึกงาน
6. เป็นการสอนแบบตั้งคำถาม มักจะใช้ร่วมกับการสอนแบบอื่นจะมีผลสัมฤทธิ์สูง เนื้อหาวิชานั้นประกอบไปด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ หลักการของการอาชีวศึกษาอยู่ที่การปฏิบัติได้จริง มีขงมีความรู้ในทางทฤษฎีเท่านั้น

จากการศึกษาวิจัย การเลือกใช้วิธีการสอนวิชาการทำงานและอาชีพของ มอลเลย์ (Malay. 1978 : 27) สรุปผลว่า วิธีสอนที่เหมาะสมสำหรับสอนวิชาการทำงานและอาชีพเรียงตามลำดับคือการสอนแบบสาธิต การสอนแบบอภิปราย การสอนแบบแก้ปัญหา การสอนแบบค้นคว้า การสอนแบบสืบสวนสอบสวน การสอนแบบโครงสร้าง การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้ภาพเคลื่อนไหว การสอนแบบประชุม การสอนโดยใช้บทบาทสมมติ การสอนโดยใช้วิชาการด้านอื่น ๆ เข้าช่วย การสอนแบบแลกเปลี่ยนความรู้ การสอนแบบสัมมนา การสอนแบบศึกษานอกสถานที่ การสอนโดยการฝึกงาน การสอนโดยใช้โทรทัศน์ การสอนโดยใช้ชุดการสอน การสอนแบบศึกษาเฉพาะกรณี

จากการที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายของวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นวิธีการที่อาจารย์ผู้สอนนำมาใช้ในการถ่ายทอดความรู้ทักษะและเจตคติจากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน โดยอาศัยแผนการสอนเป็นแนวทาง ซึ่งประกอบด้วย การจัดกิจกรรมการเตรียมผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะ การจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้การดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัตถุ สิ่งของ ภาพ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนหมายถึง ตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในการประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบังเกิดผลดี สื่อการสอนมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันไป เช่น อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์การศึกษา เทคโนโลยีการสอน เทคโนโลยีการศึกษา วัสดุทัศนศึกษา วัสดุทัศนูปกรณ์ แต่ในปัจจุบันนิยมใช้คำว่า สื่อการสอนมากกว่า เพราะมีความหมายกว้างขวาง มีซึ่งหมายถึงเพียงสิ่งของที่ใช้ประกอบการสอน แต่หมายถึงทุกอย่างไม่ว่าเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ตาม หากนำมาประกอบการเรียนการสอนแล้วเกิดความเข้าใจง่าย รวดเร็ว ชัดเจนขึ้น เรียกว่า สื่อการสอนทั้งสิ้น (กิติมา ปรีดีติลล. 2532 : 68)

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533 : 80) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมบูรณ์ สงวนญาติ (2534 : 43 - 44) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการและกิจกรรมซึ่งได้เลือกมาใช้ช่วยในการถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

จินตนา งามกาชویی (2536 : 11) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ หรือเครื่องมือที่จัดทำขึ้น ซึ่งมีข้อมูลเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนของครูและนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรกำหนด สื่อการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง ที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหา เกิดทักษะกระบวนการและความรู้สึกริक्तต่าง ๆ อันจะนำไปสู่จุดหมายของหลักสูตร ความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับความเห็นของ ไชยนิช และคนอื่น ๆ (กิตานันท์ มลิทอง. 2536 : 75, อ้างอิงมาจาก Heinich and others.

1989 : 7 - 8) ที่กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ วีดีโอ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

กิดานันท์ มลิทอง (2536 : 83) ให้ความเห็นว่า สื่อการเรียนการสอนจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ย่างยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถช่วยทำให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2. สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสุขและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน

3. การใช้อสื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันและเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น

4. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

5. ช่วยเสริมสร้างลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้อสื่อเหล่านั้น

6. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยการจัดให้มีการใช้อสื่อในการศึกษารายบุคคล

อาภา บุญช่วย (2537 : 98) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนที่ใช้กันมากคือ ภาษาพูดและภาษาเขียน ต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ ในปัจจุบันพบว่า มีสื่อการเรียนการสอนมากมายหลายชนิดเพราะถือว่า สื่อการเรียนการสอนคือ มือที่สามของครู ดังนั้น บทบาทของสื่อการเรียนการสอนในบทเรียนก็คือ เป็นตัวกลาง ตัวช่วยในการให้ข้อมูลความรู้หรือสิ่งบอกกล่าวแก่ผู้เรียน แต่การใช้อสื่อการเรียนการสอนให้ได้ผลสื่อเหล่านั้นต้องตรงกับจุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมของบทเรียน อีกทั้งยังต้องใช้อย่างประหยัดและคุ้มค่าอีกด้วย

จากทัศนะเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนและการใช้อสื่อของนักการศึกษาต่าง ๆ สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้เกิดความรู้ ทักษะ และกิจกรรม ผู้สอนจะต้องรู้จักการเลือกใช้อสื่อ ประเภทของสื่อให้เหมาะกับการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของการใช้อสื่อแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนทางด้านวิชาชีพจึงจะสามารถใช้อสื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

อาคารสถานที่เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น จึงต้องจัดอาคารสถานที่ของวิทยาลัยให้อยู่ในสภาพดี ถูกหลักวิชา เพื่อเอื้อต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และดึงดูดความสนใจแก่นักศึกษาให้รู้สึกชมชอบและศรัทธา ตลอดทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศในวิทยาลัยที่ดี

จากเอกสารกรมสามัญศึกษา (2532 : 1) ได้กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งของสถานศึกษาไว้ว่า สถานศึกษาจะต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสม มีสิ่งแวดล้อมที่ดี การคมนาคม และการจัดสาธารณูปโภคสะดวก โดยพิจารณา ดังนี้

1. สถานศึกษาดังอยู่ในสถานที่ที่สามารถจัดอาคารสถานที่ได้สะดวก ประหยัดและมั่นคง ไม่เป็นที่ลุ่มหรือที่ดอนเกินไป สามารถจัดระบบระบายน้ำได้ดี
2. สถานศึกษาดังอยู่ในสถานที่ที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย ห่างไกลแหล่งหรือสิ่งเสื่อมโทรม สิ่งรบกวน เช่น กลิ่น เสียง การสั่นสะเทือน
3. สถานศึกษาดังอยู่ในพื้นที่ที่มีการคมนาคมสะดวก ไม่ห่างไกลจากชุมชน
4. สถานศึกษาดังอยู่ในสถานที่ที่สามารถจัดการสาธารณูปโภคได้สะดวก

วิทยาลัยนอกจากจะมีพื้นที่เพียงพอ มีอาคารครบถ้วนแล้ว การวางแผนอาคารเรียนจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตรและเป้าหมายทางการศึกษาเป็นอย่างดี เอื้ออำนวยต่อการเปลี่ยนแปลง และให้เข้ากันได้กับสถานการณ์การเรียนในอนาคต ถ้าอาคารเรียนได้รับการออกแบบมาให้สามารถปรับเปลี่ยนได้มากเพียงใด ก็จะยิ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอาคารและการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ความสอดคล้องกันระหว่างหลักการทางการศึกษาและการปรับเปลี่ยนอาคารที่จะเป็นไปได้อันนี้ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้การสอนบรรลุผล (สบสันต์ อุตกฤษฎ์ และคนอื่น ๆ. 2533 : 240 - 241)

ประทุม นพคุณ (2535 : 134 - 135) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดอาคารสถานที่ของวิทยาลัยไว้ว่า อาคารสถานที่เป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งของสถานศึกษา เนื่องจากเป็นสถานที่เรียน ฝึกปฏิบัติ ท างาน จัดกิจกรรมต่าง ๆ และพักผ่อนหย่อนใจ อาคารสถานที่เป็นส่วนหนึ่งที่จะสร้างความศรัทธาในการที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกของสถานทีนั้น อาคารสถานที่

และบริเวณวิทยาลัยสวยงามสะอาด ร่มรื่นน่าอยู่ ก็จะทำให้นักศึกษามีความรู้สึกศรัทธา สบายใจ อารมณ์แจ่มใส และเป็นการปลูกฝังเรื่องความมีระเบียบวินัยไปในตัวด้วย ดังนั้น จึงต้องจัด อาคารสถานที่ให้มีความเป็นระเบียบ จัดบรรยากาศให้ร่มรื่น มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และ วางระบบการใช้อาคารสถานที่อย่างเหมาะสมและมีระเบียบ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงอาหาร ห้องน้ำและห้องส้วมของวิทยาลัย

อาคารสถานที่ที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างคุณภาพของนักศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะ นักศึกษาย่อมต้องการห้องเรียนและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้การ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ในวิทยาลัยดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นสถานศึกษาในปัจจุบัน จึงควรให้ความสำคัญต่ออาคารเรียนและสิ่งแวดลอมมากขึ้นกว่าเดิม และจัดให้สอดคล้องกับ หลักวิชาและธรรมชาติของผู้เรียนด้วย (กรมอาชีวศึกษา. 2538 : 4)

สรุปได้ว่า การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการให้มีความพร้อม สำหรับการเรียนการสอน นับเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการช่วยให้การจัด การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของการจัดสภาพแวดล้อม ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ดังนี้

กรมสามัญศึกษา (2531 : 8) ได้ให้ความหมายสภาพแวดล้อมในโรงเรียนว่า หมายถึง การรับรู้หรือความรู้สึกที่สมาชิกในโรงเรียนมีต่อโรงเรียนและอาจรวมถึงความรู้สึกที่พ่อแม่ผู้ปกครอง และชุมชนมีต่อโรงเรียนด้วย ถ้าสภาพแวดล้อมดีก็จะทำให้เกิดความรู้สึกประทับใจ พอใจ อบอุ่นใจ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และภาคภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิก ถ้าสภาพแวดล้อมไม่ดีก็จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ขาดความรัก ความผูกพันต่อโรงเรียน ขาดความรู้สึกเป็นเจ้าของ เบื่อหน่าย ห่างเหิน เฉยเมยว่าเหว่ ฯลฯ

สวัสดี สายประสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (2531 : 628) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการจัด สิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ให้ผู้ที่สัมผัสมีความรื่นเียงไปกับสภาพแวดล้อมนั้นเป็นการปรุงแต่งสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีบรรยากาศที่เน้นนำความรู้สึกของเด็กที่มีความสงบ เห็นสิ่งดีงามใน ธรรมชาติ สังคม และสภาพแวดล้อมของชีวิต มีความพึงพอใจที่จะเรียน ทำให้การเรียน การสอนสัมฤทธิ์ผลได้โดยง่าย

พ. โพรทัฟพะ (2533 : 33) ได้อธิบายความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไว้ว่า เป็นการรับรู้หรือความรู้สึกและทัศนคติที่โรงเรียนได้รับจากสมาชิกในโรงเรียน ทั้งในทางที่ดีและในทางที่ไม่ดี ความรู้สึกในทางที่ดีนั้นทำให้เกิดความประทับใจ พอใจและอบอุ่นใจ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและภาคภูมิใจต่อโรงเรียน ความรู้สึกที่ไม่ดีนั้นอาจทำให้เกิดความรัก ไม่มี ความผูกพัน ปราศจากความเป็นเจ้าของ เกิดความเฉยเมย ความเบื่อหน่าย ความเหินห่าง และความไม่รับผิดชอบ

ดังนั้น จึงอาจสรุปความหมายของสภาพแวดล้อมได้ว่า เป็นการจัดสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวสมาชิกในวิทยาลัยและผู้ที่เกี่ยวข้องๆ ที่มีผลทำให้เกิดความนิยมเอียงไปกับสภาพแวดล้อมนั้นเกิดความรู้สึกและทัศนคติต่อวิทยาลัยทั้งในทางบวกและทางลบ ความรู้สึกในทางบวกจะทำให้เกิดความประทับใจ อบอุ่นใจ และพอใจ ความรู้สึกมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ ตลอดจนมีความภูมิใจที่ได้เข้ามาอยู่ร่วมเป็นสมาชิก ส่วนทางลบนั้นทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย หมองมืด เกิดความเฉยเมย ปราศจากความ เป็นเจ้าของ ซึ่งทัศนคติทั้งด้านบวกและด้านลบนี้ สามารถมีผลกระทบต่อการทำงานในวิทยาลัยได้ในทุก ๆ ด้าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาโดยตรงยังไม่มีผู้ใด ทำการศึกษาวิจัยไว้ งานวิจัยที่นำมากล่าวต่อไปนี้ เป็นการวิจัยที่ใกล้เคียง ได้แก่

ประเวศ ยอดยิ่ง (2533 : 56 - 68) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาและรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูช่างอุตสาหกรรมทางด้านสื่อการสอน โดยใช้เทคนิคเดลฟาย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาและด้านครูช่าง ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ในด้านการเลือกสื่อการสอน ควรจะมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนการสอน จุดประสงค์การสอน ปรัชญาการสอนอาชีวศึกษา จิตวิทยาการเรียนรู้ มีความชำนาญทางด้าน การสอน มีความรู้และคุ้นเคยกับสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ มาก ตลอดจนมีความเข้าใจ

เกี่ยวกับธรรมชาติ คุณลักษณะ คุณค่าและขีดจำกัดของสื่อแต่ละประเภทเป็นอย่างดีจนสามารถเลือกสื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน เนื้อหาวิชา วิธีการสอนและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน มีความสามารถที่จะประเมินคุณค่าและคุณภาพของสื่อที่จะนำมาเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนได้

2. ในด้านการใช้สื่อการสอน ควรจะมีเจตคติที่ดีในการใช้สื่อการสอน มีความรู้ความสามารถในการใช้สื่อการสอนทั้งประเภทวัสดุ เครื่องมือและเทคนิควิธีได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะสื่อที่มีการใช้ในสถานศึกษานั้น ๆ นอกจากนี้จะต้องสามารถใช้สื่อการสอนได้อย่างมีระบบ และปฏิบัติตามขั้นตอนของการใช้สื่อการสอนได้อย่างถูกต้อง สามารถใช้สื่อสำหรับการศึกษาด้วยตนเอง และประเมินผลการใช้สื่อการสอนได้

3. ในด้านการผลิตสื่อการสอน ควรจะมีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของสื่อการสอนที่จะผลิต มีต่อจุดประสงค์การสอน เนื้อหาวิชา ผู้เรียนและวิธีการสอน มีทักษะในการออกแบบและผลิตสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ แผ่นภาพโปร่งใส สไลด์ และสื่อประสม สามารถเตรียมงานด้านวิชาการและเตรียมการผลิตสื่อ เพื่อร่วมกับนักเทคโนโลยีทางการศึกษาทำการผลิตสื่อการสอนสามารถที่จะประยุกต์ความรู้ทางช่าง วัสดุและเครื่องมือที่หาได้ง่ายในท้องถิ่นเข้ามาผลิตสื่อการสอนอย่างง่ายได้อย่างมีระบบและมีความสามารถทดสอบและปรับปรุงคุณภาพของสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นได้

นิรุติ จันทะทรัพย์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร พบว่าสิ่งที่ควรจะต้องปรับปรุงในแต่ละด้านคือ

1. ด้านหลักสูตร เกี่ยวกับระบบการแจ้งผลการเรียนควรปรับปรุงให้รวดเร็วขึ้น เนื่องจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันการแจ้งผลการเรียนล่าช้ามาก ทำให้เกิดผลกระทบต่อภาระการเรียนวิชาที่เรียนของผู้เรียนในเทอมต่อไป
2. ด้านสื่อการเรียนการสอน คือ การจัดทำป้ายนิเทศหรือนิทรรศการเพื่อเสริมความรู้ความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ด้านเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ควรปรับปรุงให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ การจัดเตรียมเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ให้พร้อมในการสอน

กรมอาชีวศึกษา (2536 : 55 - 56) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพด้าน
อาชีวศึกษา พบว่า

1. ด้านครูผู้สอน ครูมีความรู้ความสามารถในวิชาการสอน มีการวางแผนการสอน
ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนโดยการบรรยาย และส่วนใหญ่ยังไม่ได้เชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญ
มาบรรยายให้ความรู้พิเศษแก่นักศึกษา

2. ด้านสื่อการเรียนการสอน ครูมักใช้สื่อประเภทเอกสาร ตำรา ซึ่งในวิชาชีพ
ภาคปฏิบัติยังขาดแคลนเครื่องมือ อุปกรณ์ และความทันสมัยของสื่อในบางสาขาวิชา

3. ด้านหลักสูตร พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนอัตราากำลังครู บางรายวิชา
ยังไม่สามารถจัดครูเข้าสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของครูได้

ฉัฐ จุลสุวรรณ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษา
ผู้ใหญ่อายุ 15-25 ปี จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น
ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่อายุ 15-25 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตร
วิชาอาชีพพระยะสั้นโดยรวมและเป็นรายด้านในระดับเห็นด้วย แต่ไม่เห็นด้วยในเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหา
วิชารวบรัดเกินไป เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสมกับเวลา นักศึกษาไม่กล้า
แสดงออกในชั้นเรียน ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน อุปกรณ์และเครื่องมือในการ
ฝึกภาคปฏิบัติเก่าไม่ทันสมัย มีข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงหลักสูตรและอุปกรณ์การสอนให้ทันสมัย
ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ในการสอนภาคปฏิบัติมากขึ้น และให้เวลากับการฝึกภาคปฏิบัติมากขึ้น

พนม เพ็งศิริ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มการจัดอาชีวศึกษา
โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน ได้ข้อสรุปดังนี้

1. ผู้สอน มีองค์ประกอบดังนี้ การพัฒนาและการฝึกอบรมผู้สอนสอดคล้องกับการ
เปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี
2. หลักสูตร มีองค์ประกอบดังนี้ จัดทำหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถาน
ประกอบการ หลักสูตรสอดคล้องกับตลาดแรงงาน หลักสูตรตอบสนองความต้องการของ
ตลาดแรงงาน หลักสูตรปรับเปลี่ยนทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
3. เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ มีองค์ประกอบดังนี้ เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์
ในสถานศึกษาทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สถานศึกษาต้องเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยี

งานวิจัยต่างประเทศ

เฮลท์ และเพอร์ซี่ (สมคะเน คำจุน. 2528 : 30 ; อ้างอิงมาจาก Health and Percy. 1982 : 26) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนไม่เต็มเวลา กับนักศึกษาที่เรียนเต็มเวลา จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการอาจารย์ผู้สอนที่มีความกระตือรือร้น มีความรู้ดี ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ มีประโยชน์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาชีพได้อย่างดี

โรมเน่ (Romine. 1974 : 139 - 143) ได้ศึกษาบรรยากาศที่เกี่ยวกับการสอน ที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์คณะต่าง ๆ และนักศึกษามหาวิทยาลัยโคโรลาโด สหรัฐอเมริกา พบว่า บรรยากาศที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพคือ

1. บุคลิกภาพของครู เป็นผู้กระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน มีความกระตือรือร้นสนใจในวิชาที่ตนสอน
2. ด้านการจัดและเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจในวิชาที่ตนสอน
3. ด้านการสอน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มีช้เป็นแต่เพียงผู้ฟัง
4. ด้านเนื้อหา ครูต้องพูดชัดเจน ใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิด
5. ด้านการประเมินผล การให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสริมแรงทางการเรียนต้องมีการทดสอบหรือรายงาน เมื่อประเมินผลแล้วต้องแจ้งให้นักเรียนทราบและให้รู้สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นด้วย
6. ด้านช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มเติม มีการจัดเวลาเพื่อสอนนักเรียนเป็นกลุ่มพิเศษ

พงศ์ ทรดาล (Pong Horadal. 1987 : 73 - 78) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง The Future of Vocational Education in Thailand Towards the Year 2009 A.D. Using the Delphi Approach. ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยสรุปประเด็นปัญหาไว้ดังนี้

1. หลักการ มีแนวโน้มที่เป็นไปได้ดังนี้ คือ สามารถนำไปประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การเรียนด้านทฤษฎีและปฏิบัติสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี

2. หลักสูตร ควรเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี และพัฒนาให้สอดคล้องกับความถนัดและความต้องการของแต่ละบุคคล

3. ผู้สอน ควรมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพอย่างน้อย 3 ปี และได้รับการฝึกโดยตรงในสถานประกอบการประจำปี ตลอดจนการศึกษาอบรมทุกช่วงเวลา

เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ปรับให้สอดคล้องกับหลักสูตรและลักษณะของงานในสถานประกอบการ เครื่องมือ เครื่องจักรใหม่ ๆ ต้องทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

มาซาโยชิ (Mazayoshi. 1987 : Abstracts) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง Vocational Education in Thailand. พบว่า ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นต่ำ ผู้บริหารสถานศึกษาควรพิจารณาแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าครูมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาความรู้แล้ว การอบรมเพื่อให้ความรู้ใหม่ก็จะบรรลุผลซึ่งจะส่งผลถึงการเรียนการสอน และประสิทธิภาพของนักเรียน และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้บุคลากรมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาหาความรู้ ผู้บริหารควรจัดให้มีการสัมมนาทางวิชาการขึ้นในสถานศึกษา หรือเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่บุคลากรในสถานศึกษาเป็นระยะ ๆ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ยังคงมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง หลักสูตร ครูผู้สอน วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษา จึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการในเรื่องการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยฯ เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่เรียนในวิทยาลัยพาณิชย์การที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน
2. นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่เรียนในวิทยาลัยพาณิชย์การที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน
3. นักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการที่เรียนในวิทยาลัยพาณิชย์การที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน
4. นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนในวิทยาลัยพาณิชย์การที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการบัญชี การตลาด การเลขานุการ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จากวิทยาลัยพณิชยการ 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพณิชยการเซตพน มีจำนวน 2,158 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607 - 610) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 740 คน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของสาขาวิชา ในสถานศึกษา 3 แห่ง แต่ละแห่งมี 4 สาขาวิชา ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานศึกษาและสาขาวิชา

สาขาวิชา	การบัญชี		การตลาด		การเลขานุการ		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		รวม	
	ปช.	กต.	ปช.	กต.	ปช.	กต.	ปช.	กต.	ปช.	กต.
วิทยาลัยพณิชยการ บางนา	289	99	278	94	60	20	89	30	716	243
วิทยาลัยพณิชยการ ธนบุรี	379	132	171	59	70	24	80	28	700	243
วิทยาลัยพณิชยการ เขตอุษาคเนย์	318	109	235	80	99	34	90	31	742	254
รวม	986	340	684	233	229	78	259	89	2,158	740

หมายเหตุ.- ปช. คือ ประชากร
กต. คือ กลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยผู้วิจัยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาดำเนินการเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสร้างเป็นคำถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเห็นของนักศึกษามีต่อการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม
2. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
3. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1-2 สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและความมุ่งหมายที่วางไว้ทั้ง 5 ด้าน แล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงในเนื้อหาของแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงมากขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ต่อผู้วิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

1. รองศาสตราจารย์ปรีชา ลีมาทย
2. อาจารย์จุงใจ แสงพันธุ์
3. รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ธารงค์ อุดมไพจิตรกุล
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณิ พุทธาวุฒิไกร คณะสังคมศาสตร์

นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน แล้วทำการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อและหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1972 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น .96

5. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตกรมอาชีวศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลในวิทยาลัยพณิชยการ 3 แห่ง และขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารวิทยาลัยพณิชยการทั้ง 3 แห่ง แจกแบบสอบถามแก่นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 740 ฉบับ และได้รับคืน จำนวน 724 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.84

การจัดกระทำข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว คัดเลือกเฉพาะฉบับที่กรอกข้อมูลสมบูรณ์ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติทั้งหมด คำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for Social Sciences)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การให้คะแนนคำตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดค่าคะแนนดังนี้

1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยนี้ให้นักคำถาม แบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแนวคิดของเบสท์ (Best. 1978 : 174) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

2. นำข้อคิดเห็นแบบปลายเปิดในแบบสอบถาม มาหาค่าร้อยละตามจำนวนความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้แนวความคิดคล้ายคลึงกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย
 - 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2536 : 171)
3. การทดสอบสมมติฐาน ใช้การทดสอบค่า F - test (one - way analysis of variance : ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำนวนตามสถานศึกษา และสาขาวิชา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา รวม
5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้าน
สื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในแต่ละด้าน โดย
จำแนกตามสถานศึกษาและสาขาวิชา

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2
ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
สถานศึกษาและสาขาวิชา ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามสถานศึกษา และสาขาวิชา

วิทยาลัยพณิชยการ	บางนา		ธนบุรี		เขตพน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบัญชี	94	39.66	129	53.97	108	43.55	331	45.72
การตลาด	93	39.24	59	24.69	75	30.24	227	31.35
การเลขานุการ	20	8.44	24	10.04	34	13.71	78	10.77
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	30	12.66	27	11.30	31	12.50	88	12.16
รวม	237	32.74	239	33.01	248	34.25	724	100.00

จากตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการ สังกัด
กรมอาชีวศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานศึกษาและสาขาวิชา ดังนี้

วิทยาลัยพณิชยการบางนา ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี
จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 39.66 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีตลาด จำนวน 93 คน
คิดเป็นร้อยละ 39.24 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีเลขานุการ จำนวน 20 คน คิดเป็น
ร้อยละ 8.44 และเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ
12.66 รวมผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยพณิชยการบางนา ทั้งสิ้น 237 คน
คิดเป็นร้อยละ 32.74

วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี
จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 53.97 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีตลาด จำนวน 59 คน
คิดเป็นร้อยละ 24.69 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีเลขานุการ จำนวน 24 คน คิดเป็น
ร้อยละ 10.04 และเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ
11.30 รวมผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ทั้งสิ้น 239 คน
คิดเป็นร้อยละ 33.01

วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี
จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 43.55 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีตลาด จำนวน 75 คน
คิดเป็นร้อยละ 30.24 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีเลขานุการ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ
13.71 และเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50
รวมผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ทั้งสิ้น 248 คน
คิดเป็นร้อยละ 34.25

ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 724 คน
คิดเป็นร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 100.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
 รวม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
 ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียน
 การสอน โดยรวมและรายด้าน

การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านหลักสูตร	3.41	.54	ปานกลาง
ด้านครูผู้สอน	3.32	.58	ปานกลาง
ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	3.15	.61	ปานกลาง
ด้านสื่อการเรียนการสอน	2.94	.75	ปานกลาง
ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	2.88	.72	ปานกลาง
รวม	3.14	.54	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ของ
 วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน รวมทุกด้าน
 และรายด้านอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร รายข้อ

ข้อ	การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	<u>ด้านหลักสูตร</u>			
1.	หลักสูตรช่วยส่งเสริมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	3.31	.76	ปานกลาง
2.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรตรงกับความต้องการในการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน	3.46	.74	ปานกลาง
3.	เนื้อหาเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและมีความทันสมัย	3.20	.84	ปานกลาง
4.	หมวดวิชาความรู้พื้นฐานที่จัดทำให้เรียนมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน	3.55	.75	มาก (3)
5.	เนื้อหาในหมวดวิชาชีพทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางเทคนิคและวิทยาการสมัยใหม่อย่างเพียงพอ	3.27	.89	ปานกลาง
6.	ควรจัดวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจให้เรียนในทุกสาขาวิชา	4.21	1.07	มาก (1)
7.	นักศึกษาสามารถเลือกวิชาเรียนได้ตามความสนใจ	3.65	1.01	มาก (2)

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
8.	รายวิชาที่มีการฝึกทักษะ ได้จัดเวลาและอุปกรณ์ที่ปฏิบัติได้อย่างเพียงพอ	2.93	1.05	ปานกลาง
9.	มีระบบการแจ้งผลการเรียนอย่างรวดเร็วและถูกต้อง	3.14	.95	ปานกลาง
	รวม	3.41	.54	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัย
พัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านหลักสูตร
เกณฑ์เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
มีความคิดเห็นระดับมาก 3 ข้อ คือ ควรจัดวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจให้เรียนในทุกสาขาวิชา
($\bar{X} = 4.21$) นักศึกษาสามารถเลือกวิชาเรียนได้ตามความสนใจ ($\bar{X} = 3.65$) และ
หมวดวิชาความรู้พื้นฐานที่จัดให้เรียนมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.55$)
ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านครูผู้สอน รายข้อ

ข้อ	การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	<u>ด้านครูผู้สอน</u>			
1.	ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเสมอ	3.08	.91	ปานกลาง
2.	ใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ แบบให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	3.16	.85	ปานกลาง
3.	ทําความเข้าใจในวัตถุประสงค์และเนื้อหาสรุปก่อนการเรียนการสอน	3.26	.86	ปานกลาง
4.	การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของวิชา	3.48	.79	ปานกลาง (2)
5.	การสอนเป็นไปตามขั้นตอนที่ง่ายต่อการเข้าใจ	3.27	.74	ปานกลาง
6.	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนการสอน	3.15	.77	ปานกลาง
7.	มีความเชื่อมั่นในตนเองในวิชาที่สอน	3.63	.75	มาก (1)
8.	มีคุณธรรมและความยุติธรรมกับนักศึกษาทุกคน	3.31	.91	ปานกลาง
9.	มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา	3.43	.84	ปานกลาง
10.	ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา	3.46	.85	ปานกลาง (3)

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
11.	ให้ความเอาใจใส่และช่วยแก้ปัญหาให้นักศึกษาเสมอ	3.25	.91	ปานกลาง
12.	ประเมินผลการเรียนการสอนด้วยความเป็นธรรมและครอบคลุมทุกด้าน	3.40	.87	ปานกลาง
	รวม	3.32	.58	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัย
 พณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านครูผู้สอน
 เกณฑ์เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
 ครูผู้สอนมีความเชื่อมั่นในตนเองในวิชาที่สอนมีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.63$)
 ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน รายข้อ

ข้อ	การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	<u>ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน</u>			
1.	วิธีสอนทันสมัยเอื้อต่อการเรียนรู้ให้เกิดความเข้าใจโดยง่าย	3.15	.80	ปานกลาง
2.	ให้นักศึกษามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในวิชาที่เรียน	3.31	.82	ปานกลาง (2)
3.	เลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน	3.24	.82	ปานกลาง
4.	มีการจัดวิทยากรพิเศษมาบรรยายเสริมในบางวิชา	2.43	1.10	น้อย
5.	มีการตรวจสอบเวลาเข้าเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	3.75	.90	มาก (1)
6.	มีการจัดระบบการฝึกปฏิบัติงานเป็นกลุ่มเพื่อจำลองสถานการณ์ทางธุรกิจแก่ผู้เรียน	3.24	.92	ปานกลาง
7.	วารสารและตำราเพื่อการค้นคว้าทางบริหารธุรกิจมีเพียงพอ	2.93	.96	ปานกลาง
8.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาในหลักสูตร	3.26	.80	ปานกลาง (3)

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9.	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเป็นผู้นำ	3.21	.87	ปานกลาง
10.	มีการจัดทำโครงการที่เสริมความรู้และความก้าวหน้าทางด้านธุรกิจและเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ	3.00	.95	ปานกลาง
	รวม	3.15	.61	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัย พณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านวิธีสอนและ กิจกรรมการเรียนการสอน เกณฑ์เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) และเมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการตรวจสอบเวลาเข้าเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอมีความเห็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และมีการจัดวิทยากรพิเศษมาบรรยายเสริมในบางวิชา อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านสื่อการเรียนการสอน รายข้อ

ข้อ	การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	<u>ด้านสื่อการเรียนการสอน</u>			
1.	สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ได้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะและมีประสบการณ์มากขึ้น	3.15	.85	ปานกลาง (2)
2.	สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีความเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชาที่ทำการเรียนการสอน	3.21	.80	ปานกลาง (1)
3.	สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีคุณภาพที่สามารถสื่อความหมายและเสริมความเข้าใจแก่ผู้เรียน	3.12	.82	ปานกลาง (3)
4.	มีสื่อการสอนหลายประเภท เช่น คอมพิวเตอร์ วีดีโอ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ ฯลฯ อย่างเพียงพอ	2.69	1.10	ปานกลาง
5.	มีสื่อการสอนประเภทวัสดุ อุปกรณ์ เช่น ม้วนเทปวีดีโอ แผ่นใส ฟลิ้มสไลด์ ฯลฯ อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	2.71	1.07	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
6.	มีวัสดุและอุปกรณ์เพื่อจัดป้ายนิเทศหรือนิทรรศการที่เสริมความรู้และความก้าวหน้าทางด้านธุรกิจอย่างเพียงพอ	2.79	.94	ปานกลาง
	รวม	2.94	.75	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัย
 พณิชยการ สังเกตกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านสื่อการเรียน
 การสอนเกณฑ์เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
 พบว่า อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยมีความคิดเห็นในระดับปานกลางค่อนข้างสูง
 3 ข้อ คือ สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีความเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชาที่ทำการเรียนการสอน
 ($\bar{X} = 3.21$) สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ได้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะและมีประสบการณ์มากขึ้น
 ($\bar{X} = 3.15$) สื่อการเรียนการสอนที่ชี้มีคุณภาพที่สามารถสื่อความหมายและเสริมความเข้าใจ
 แก่ผู้เรียน ($\bar{X} = 3.12$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม รายข้อ

ข้อ	การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	<u>ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม</u>			
1.	มีแผนผังแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาคารต่าง ๆ ติดตั้งไว้เพียงพอ	2.82	1.02	ปานกลาง
2.	การจัดอาคารสถานที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	3.02	.89	ปานกลาง (3)
3.	สภาพห้องปฏิบัติการแต่ละวิชามีความเหมาะสมและเพียงพอ	2.87	.95	ปานกลาง
4.	มีจำนวนห้องปฏิบัติการวิชาชีพที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	2.70	.99	ปานกลาง
5.	สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ มีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน	2.94	.87	ปานกลาง
6.	จัดสภาพห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา	2.99	.94	ปานกลาง
7.	มีแสงสว่างภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการอย่างเพียงพอ	3.38	.87	ปานกลาง (1)
8.	มีระบบระบายอากาศในห้องเรียนเหมาะสม	3.19	.93	ปานกลาง (2)

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9.	ภายในวิทยาลัยมีการจัดบริเวณเพื่อการพักผ่อนสำหรับนักศึกษาอย่างเพียงพอ	2.71	1.10	ปานกลาง
10.	โรงอาหารสะอาดและมีที่นั่งรับประทานอาหารเพียงพอและเหมาะสม	2.80	1.11	ปานกลาง
11.	มีการจัดน้ำดื่มตามอาคารสถานที่ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ	2.60	1.08	ปานกลาง
12.	ห้องสุขาตามอาคารต่าง ๆ มีอยู่อย่างเพียงพอ	2.51	1.09	ปานกลาง
13.	มีถังขยะที่ถูกสุขลักษณะตั้งตามบริเวณต่าง ๆ	2.86	1.02	ปานกลาง
	รวม	2.88	.72	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัย พณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ในด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม เกณฑ์เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยมีความคิดเห็นระดับปานกลางค่อนข้างสูง 3 ข้อ คือ มีแสงสว่างภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.38$) มีระบบระบายอากาศในห้องเรียนเหมาะสม ($\bar{X} = 3.19$) การจัดอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.02$)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในแต่ละด้าน โดย
จำแนกตามสถานศึกษา และสาขาวิชา ดังตาราง 9 - 29

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชา
การบัญชี จำแนกตามสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอน	วิทยาลัยพณิชยการบางนา			วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี			วิทยาลัยพณิชยการเขตพนม			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านหลักสูตร	3.32	.41	ปานกลาง	3.45	.46	ปานกลาง	3.35	.48	ปานกลาง	3.38	.46	ปานกลาง
ด้านครูผู้สอน	3.33	.48	ปานกลาง	3.28	.62	ปานกลาง	3.23	.56	ปานกลาง	3.28	.56	ปานกลาง
ด้านวิธีสอนและกิจกรรม												
การเรียนการสอน	3.20	.54	ปานกลาง	3.16	.56	ปานกลาง	3.03	.61	ปานกลาง	3.13	.57	ปานกลาง
ด้านสื่อการเรียนการสอน	2.86	.62	ปานกลาง	3.03	.74	ปานกลาง	2.70	.71	ปานกลาง	2.87	.71	ปานกลาง
ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	3.15	.59	ปานกลาง	2.94	.67	ปานกลาง	2.49	.60	น้อย	2.85	.68	ปานกลาง
รวม	3.20	.43	ปานกลาง	3.17	.50	ปานกลาง	2.96	.46	ปานกลาง	3.11	.48	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ทุกด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.38$) ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.28$) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.13$) ด้านสื่อการเรียน การสอน ($\bar{X} = 2.87$) ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 2.85$)

ตาราง 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการบัญชี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.05	.5272	2.5450
	ภายในกลุ่ม	328	67.95	.2072	
	รวม	330	69.00		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.46	.2304	.7276
	ภายในกลุ่ม	328	103.88	.3167	
	รวม	330	104.34		
ด้านวิธีสอนและกิจกรรม การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.50	.7511	2.3012
	ภายในกลุ่ม	328	107.06	.3264	
	รวม	330	108.56		

ตาราง 10 (ต่อ)

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.23	3.1160	6.4653*
	ภายในกลุ่ม	328	158.08	.4819	
	รวม	330	164.31		
ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	23.19	11.5970	29.5308*
	ภายในกลุ่ม	328	128.81	.3927	
	รวม	330	152.00		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.65	1.8261	8.3161*
	ภายในกลุ่ม	328	72.03	.2196	
	รวม	330	75.68		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้าน หลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และโดยรวมทุกด้าน เป็นรายคู่ ภายวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตาราง 11 - 13

ตาราง 11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่

การจัดการเรียน การสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	เขตพูน 2.7037	บางนา 2.8582	ธนบุรี 3.0284
ด้านสื่อการเรียน การสอน	เขตพูน	2.7037	-	-	-
	บางนา	2.8582	0.1545	-	-
	ธนบุรี	3.0284	0.3247*	0.1702	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพูน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพูน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่

การจัดการเรียนการสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	เขตพุน 2.4915	ธนบุรี 2.9422	บางนา 3.1457
ด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม	เขตพุน	2.4915	-	-	-
	ธนบุรี	2.9422	0.4507*	-	-
	บางนา	3.1457	0.6542	0.2035*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมทุกด้านของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่

การจัดการเรียนการสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	เขตพน 2.9574	ธนบุรี 3.1676	บางนา 3.1970
รวมทุกด้าน	เขตพน	2.9574	-	-	-
	ธนบุรี	3.1676	0.2102*	-	-
	บางนา	3.1970	0.2396*	0.0294	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชา
การตลาด จำนวนตามสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอน	วิทยาลัยพณิชยการบางนา			วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี			วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านหลักสูตร	3.47	.65	ปานกลาง	3.45	.44	ปานกลาง	3.15	.54	ปานกลาง	3.36	.59	ปานกลาง
ด้านครูผู้สอน	3.39	.72	ปานกลาง	3.30	.49	ปานกลาง	3.18	.58	ปานกลาง	3.29	.63	ปานกลาง
ด้านวิธีสอนและกิจกรรม												
การเรียนการสอน	3.27	.74	ปานกลาง	3.08	.52	ปานกลาง	2.91	.61	ปานกลาง	3.10	.66	ปานกลาง
ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.13	.94	ปานกลาง	2.80	.60	ปานกลาง	2.76	.75	ปานกลาง	2.93	.82	ปานกลาง
ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	3.15	.84	ปานกลาง	2.94	.53	ปานกลาง	2.35	.71	น้อย	2.83	.80	ปานกลาง
รวม	3.29	.72	ปานกลาง	3.13	.41	ปานกลาง	2.85	.54	ปานกลาง	3.10	.62	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.36$) ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.29$) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.10$) ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.93$) ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 2.83$) และนักศึกษานวิทยาลัยพณิชยการเซนต์พณีมีความคิดเห็นด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.35$)

ตาราง 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการตลาดที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	4.98	2.4916	7.7068*
	ภายในกลุ่ม	224	72.42	.3233	
	รวม	226	77.40		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.87	.9369	2.4187
	ภายในกลุ่ม	224	86.77	.3874	
	รวม	226	88.64		
ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.60	2.8011	6.6858*
	ภายในกลุ่ม	224	93.85	.4190	
	รวม	226	99.45		

ตาราง 15 (ต่อ)

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.94	3.4709	5.4093*
	ภายในกลุ่ม	224	143.73	.6416	
	รวม	226	150.67		
ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	27.67	13.8371	26.1842*
	ภายในกลุ่ม	224	118.37	.5285	
	รวม	226	146.04		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	7.92	3.9621	11.2808*
	ภายในกลุ่ม	224	78.67	.3512	
	รวม	226	86.59		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้าน ครูผู้สอนไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และโดยรวมทุกด้าน เป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตาราง 16 - 20

ตาราง 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตรของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่

การจัดการเรียนการสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	เขตุน	ธนบุรี	บางนา
			3.1496	3.4520	3.4719
ด้านหลักสูตร	เขตุน	3.1496	-		
	ธนบุรี	3.4520	0.3024*	-	
	บางนา	3.4719	0.3223*	0.0199	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่

การจัดการเรียน การสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	เขตุน	ธนบุรี	บางนา
			2.9067	3.0847	3.2731
ด้านวิธีสอนและ กิจกรรมการเรียน การสอน	เขตุน	2.9067	-		
	ธนบุรี	3.0847	0.1780	-	
	บางนา	3.2731	0.3664*	0.1884	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอน ของสถานศึกษา ที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่

การจัดการเรียน การสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	เขตพุน 2.7644	ธนบุรี 2.7994	บางนา 3.1344
ด้านสื่อการเรียน การสอน	เขตพุน	2.7644	-		
	ธนบุรี	2.7994	0.0350	-	
	บางนา	3.1344	0.3700*	0.3350*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพุนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่

การจัดการเรียน การสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	เขตุน	ธนบุรี	บางนา
			2.3487	2.9387	3.1514
ด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม	เขตุน	2.3487	-		
	ธนบุรี	2.9387	0.5900*	-	
	บางนา	3.1514	0.8027*	0.2127	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้าน ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายคู่

การจัดการเรียน การสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	เขตพน 2.8528	ธนบุรี 3.1292	บางนา 3.2882
รวมทุกด้าน	เขตพน	2.8528	-		
	ธนบุรี	3.1292	0.2764*	-	
	บางนา	3.2882	0.4354*	0.1590	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05.

จากตาราง 20 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชา
การเลขานุการ จําแนกตามสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอน	วิทยาลัยพณิชยการบางนา			วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี			วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านหลักสูตร	3.68	.47	มาก	4.07	.46	มาก	3.36	.50	ปานกลาง	3.66	.56	มาก
ด้านครูผู้สอน	3.65	.44	มาก	3.66	.51	มาก	3.43	.56	ปานกลาง	3.56	.53	มาก
ด้านวิธีสอนและกิจกรรม												
การเรียนการสอน	3.51	.39	มาก	3.41	.61	ปานกลาง	3.22	.64	ปานกลาง	3.35	.58	ปานกลาง
ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.37	.71	ปานกลาง	3.20	.61	ปานกลาง	3.01	.73	ปานกลาง	3.16	.70	ปานกลาง
ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม												
แวดล้อม	3.40	.65	ปานกลาง	2.74	.63	ปานกลาง	2.82	.73	ปานกลาง	2.94	.73	ปานกลาง
รวม	3.53	.32	มาก	3.39	.39	ปานกลาง	3.17	.55	ปานกลาง	3.33	.47	ปานกลาง

จากตาราง 21 แสดงว่า นักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) เช่นเดียวกับด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.56$) ส่วนด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.35$) ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.16$) และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 2.94$) เห็นด้วยระดับปานกลาง และนักศึกษานิวิทยาลัยพณิชยการบางนาที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดคือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.68$) ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.65$) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.51$) ส่วนนักศึกษานิวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดคือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.07$) ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.66$)

ตาราง 22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการเลขานุการที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	7.19	3.5959	15.5455*
	ภายในกลุ่ม	75	17.35	.2313	
	รวม	77	24.54		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.98	.4900	1.8129
	ภายในกลุ่ม	75	20.27	.2703	
	รวม	77	21.25		

ตาราง 22 (ต่อ)

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านวิธีสอนและกิจกรรม การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.14	.5682	1.7115
	ภายในกลุ่ม	75	24.89	.3320	
	รวม	77	26.03		
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.68	.8384	1.7419
	ภายในกลุ่ม	75	36.10	.4813	
	รวม	77	37.78		
ด้านอาคารสถานที่และ สภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	5.74	2.8678	6.1618*
	ภายในกลุ่ม	75	34.90	.4654	
	รวม	77	40.64		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.78	.8909	4.3367*
	ภายในกลุ่ม	75	15.41	.2054	
	รวม	77	17.19		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการ
เลขานุการ ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน
การสอนในด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียน
การสอนไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านหลักสูตร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และโดย
รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และโดยรวมทุกด้านเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตาราง 23 - 25

ตาราง 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเลขานุการ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่

การจัดการเรียนการสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	เขตพน 3.3595	บางนา 3.6778	ธนบุรี 4.0741
ด้านหลักสูตร	เขตพน	3.3595	-		
	บางนา	3.6778	0.3183*	-	
	ธนบุรี	4.0741	0.7146*	0.3963*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเลขานุการ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่

การจัดการเรียน การสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	ธนบุรี 2.7372	เชตุพน 2.8167	บางนา 3.4000
ด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม	ธนบุรี	2.7372	-	-	-
	เชตุพน	2.8167	0.0795	-	-
	บางนา	3.4000	0.6628*	0.5833*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเลขานุการ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้าน ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่

การจัดการเรียน การสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	เขตพุน	ธนบุรี	บางนา
			3.1665	3.3908	3.5280
รวมทุกด้าน	เขตพุน	3.1665	-		
	ธนบุรี	3.3908	0.2243	-	
	บางนา	3.5280	0.3615*	0.1372	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพุนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวนตามสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอน	วิทยาลัยพณิชยการบางนา			วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี			วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านหลักสูตร	3.32	.63	ปานกลาง	3.62	.56	มาก	3.45	.60	ปานกลาง	3.46	.60	ปานกลาง
ด้านครูผู้สอน	3.16	.49	ปานกลาง	3.54	.60	มาก	3.42	.49	ปานกลาง	3.37	.54	ปานกลาง
ด้านวิธีสอนและกิจกรรม												
การเรียนการสอน	3.03	.50	ปานกลาง	3.27	.57	ปานกลาง	3.27	.73	ปานกลาง	3.19	.62	ปานกลาง
ด้านสื่อการเรียนการสอน	2.86	.71	ปานกลาง	3.20	.71	ปานกลาง	3.14	.69	ปานกลาง	3.06	.71	ปานกลาง
ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	3.07	.58	ปานกลาง	3.24	.65	ปานกลาง	2.78	.67	ปานกลาง	3.02	.65	ปานกลาง
รวม	3.10	.46	ปานกลาง	3.38	.53	ปานกลาง	3.20	.57	ปานกลาง	3.22	.53	ปานกลาง

จากตาราง 26 แสดงว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในวิทยาลัยพัฒนการธนบุรี นักศึกษามีความคิดเห็นด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.62$) และด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.54$) อยู่ในระดับมาก

ตาราง 27 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.24	.6206	1.7295
	ภายในกลุ่ม	85	30.50	.3588	
	รวม	87	31.74		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.26	1.1323	4.0941*
	ภายในกลุ่ม	85	23.51	.2766	
	รวม	87	25.77		
ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.10	.5490	1.4616
	ภายในกลุ่ม	85	31.93	.3757	
	รวม	87	33.03		

ตาราง 27 (ต่อ)

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.94	.9700	1.9565
	ภายในกลุ่ม	85	42.14	.4958	
	รวม	87	44.08		
ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.06	1.5276	3.7965*
	ภายในกลุ่ม	85	34.20	.4024	
	รวม	87	37.26		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.13	.5641	2.0854
	ภายในกลุ่ม	85	22.99	.2705	
	รวม	87	24.12		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านครูผู้สอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านครูผู้สอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม เป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตาราง 28 - 29

ตาราง 28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหวิพวเตอร์ธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านครูผู้สอน ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่

การจัดการเรียนการสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	บางนา 3.1556	เขตพจน 3.4194	ธนบุรี 3.5432
ด้านครูผู้สอน	บางนา	3.1556	-		
	เขตพจน	3.4194	0.2638	-	
	ธนบุรี	3.5432	0.3876*	0.1238	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนากับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพจน และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพจน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ของสถานศึกษาที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่

การจัดการเรียนการสอน	วิทยาลัย พณิชยการ	\bar{X}	เขตพน	บางนา	ธนบุรี
			2.7841	3.0667	3.2365
ด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม	เขตพน	2.7841	-		
	บางนา	3.0667	0.2826	-	
	ธนบุรี	3.2365	0.4524*	0.1698	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา รวม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม จำนวนฉบับที่นำข้อคิดเห็น ดังตาราง 30

ตาราง 30 ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
	<u>ความคิดเห็นด้านหลักสูตร</u>		
1.	ต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย	211	30.94
2.	เน้นการฝึกภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	165	24.19
3.	วิชาที่เรียนเข้าใจง่ายไม่สับสนในการเรียน	124	18.18
4.	สามารถนำเอาความรู้ในเนื้อหาวิชาไปใช้ในการดำรงชีวิตได้	105	15.40
5.	จัดให้มีการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ในทุกสาขาวิชา	52	7.62
6.	มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น	25	3.67
	<u>ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน</u>		
1.	มีความรู้รอบตัว	172	17.39
2.	ใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย	168	17.00
3.	มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	156	15.77
4.	สอนตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชา	139	14.05
5.	เข้าห้องสอนตรงเวลา	133	13.45
6.	เอาใจใส่และไม่ล่าเอียง	127	12.84
7.	ให้มีการกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน	94	9.50

ตาราง 30 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
<u>ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน</u>			
1.	จัดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น	201	33.39
2.	ใช้วิธีสอนแปลกใหม่เสมอเพื่อให้เกิดการสนใจ	200	33.22
3.	จัดทัศนศึกษาเพื่อเพิ่มประสบการณ์	123	20.43
4.	มีการฝึกปฏิบัติงานร่วมกันเสมอ	78	12.96
<u>ความคิดเห็นด้านสื่อการเรียนการสอน</u>			
1.	มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้อย่างทั่วถึง	215	29.53
2.	มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	206	28.30
3.	ใช้สื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	194	26.65
4.	จัดบริการหนังสือในห้องสมุดให้เพียงพอ	113	15.52
<u>ความคิดเห็นด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม</u>			
1.	จัดห้องเรียนและห้องปฏิบัติการให้เหมาะสม	210	23.83
2.	มีห้องน้ำที่สะอาด	184	20.89
3.	เพิ่มห้องน้ำตามอาคารเรียนต่าง ๆ	116	13.17
4.	มีสถานที่นั่งพักผ่อนทุกอาคาร	110	12.49
5.	อาคารควรเชื่อมต่อกันระหว่างตึก	78	8.85
6.	มีน้ำดื่มและถังขยะให้เพียงพอ	75	8.51
7.	ตามอาคารเรียนมีอากาศถ่ายเทอยู่เสมอ	65	7.38
8.	มีร้านอาหารที่สะอาดน่ารับประทาน	43	4.88

จากตาราง 30 แสดงว่า นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ เพิ่มเติม ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะว่า จะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 30.94 เน้นการฝึกภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี คิดเป็นร้อยละ 24.19 วิชาที่เรียนเข้าใจง่ายไม่สับสนในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 18.18 สามารถนำเอาความรู้ในเนื้อหาไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ คิดเป็นร้อยละ 15.40 จัดให้มีการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ในทุกระดับชั้น คิดเป็นร้อยละ 7.62 และมีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 3.67
2. ด้านครูผู้สอน นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะว่า ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้รอบตัว คิดเป็นร้อยละ 17.39 ใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 17.00 มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า คิดเป็นร้อยละ 15.77 สอนตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชา คิดเป็นร้อยละ 14.05 เข้าห้องสอนตรงเวลา คิดเป็นร้อยละ 13.45 เอาใจใส่และไม่ล่าเอียง คิดเป็นร้อยละ 12.84 และให้มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 9.50
3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะว่า จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 33.39 ใช้วิธีสอนแปลกใหม่เสมอเพื่อให้เกิดการจูงใจ คิดเป็นร้อยละ 33.22 จัดทัศนศึกษาเพื่อเพิ่มประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.43 และมีการฝึกปฏิบัติงานร่วมกันเสมอ คิดเป็นร้อยละ 12.96
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะว่า จะต้องมีการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เข้าอย่างทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 29.53 มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 28.30 ใช้สื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา คิดเป็นร้อยละ 26.65 และจัดบริการหนังสือในห้องสมุดให้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 15.52
5. ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะว่า จะต้องจัดห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 23.83 มีห้องน้ำที่สะอาด คิดเป็นร้อยละ 20.89 เพิ่มห้องน้ำตามอาคารเรียนต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 13.17 มีสถานที่ทำนั่งพักผ่อนทุกอาคาร คิดเป็นร้อยละ 12.49 อาคารควรเชื่อมต่อกันระหว่างตึก คิดเป็นร้อยละ 8.85 มีน้ำดื่มและถังขยะให้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 8.51 ตามอาคารเรียนมีอากาศถ่ายเทอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 7.38 และมีร้านอาหารที่สะอาดน่ารับประทาน คิดเป็นร้อยละ 4.88

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ลำดับ
ขั้นตอนของการวิจัยและผลโดยสรุปดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในด้าน
หลักสูตร ครูผู้สอน วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และอาคาร
สถานที่และสภาพแวดล้อม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี การตลาด การเลขานุการ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีต่อการจัด
การเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่เข้าในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาทั้ง 3 แห่ง
คือ วิทยาลัยพณิชยการบางนา จำนวน 716 คน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จำนวน 700 คน และ
วิทยาลัยพณิชยการเขตพูน จำนวน 742 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 2,158 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่เข้าในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 740 คน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของสาขาวิชา แต่ละสถานศึกษาซึ่งสถานศึกษา
มีทั้งหมด 3 แห่ง และแต่ละแห่งมี 4 สาขาวิชา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาดาราศาสตร์ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสร้างเป็นคำถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา รวมทั้งสิ้น 50 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร 9 ข้อ ด้านครูผู้สอน 12 ข้อ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน 10 ข้อ ด้านสื่อการเรียนการสอน 6 ข้อ และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม 13 ข้อ แบบสอบถามนี้ ก่อนนำไปใช้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแล้ว ได้ค่าความเชื่อมั่น .96

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 ด้าน

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตกรมอาชีวศึกษา และขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการทั้ง 3 แห่ง คือ วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามแก่นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนทั้งสิ้น 740 ฉบับ และได้รับคืนจำนวน 724 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.84

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์จากแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for Social Sciences) คำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยได้ดำเนินการดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามสถานศึกษาและสาขาวิชา โดยใช้ F - test แบบ one-way ANOVA และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. จากรายละเอียดเกี่ยวกับสถานศึกษาและสาขาวิชาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้แก่
 - 1.1 นักศึกษาจากวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 724 คน แบ่งเป็น วิทยาลัยพณิชยการบางนา จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 32.74 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 33.01 และวิทยาลัยพณิชยการเขตพูน จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25
 - 1.2 สาขาวิชาของนักศึกษาแบ่งเป็น สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 45.72 สาขาวิชาการตลาด จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 31.35 สาขาวิชาการเลขานุการ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 10.77 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 12.16

2. ผลการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ปรากฏว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน เรียงลำดับความคิดเห็นต่ำเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ($\bar{x} = 3.41$) ด้านครูผู้สอน ($\bar{x} = 3.32$) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.15$) ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{x} = 2.94$) ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ($\bar{x} = 2.88$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 5 ด้าน มีดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตร นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในด้านหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ หมวดวิชาความรู้พื้นฐานที่จัดทำให้เรียน มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน ($\bar{x} = 3.55$) ควรจัดวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจให้เรียนในทุกสาขาวิชา ($\bar{x} = 4.21$) และนักศึกษาสามารถเลือกวิชาเรียนได้ตามความสนใจ ($\bar{x} = 3.65$) ส่วนหัวข้ออื่น ๆ นั้น อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง คือ หลักสูตรช่วยส่งเสริมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรตรงกับความต้องการในการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน เนื้อหาเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและมีความทันสมัย เนื้อหาในหมวดวิชาชีพทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางเทคนิคและวิทยาการสมัยใหม่อย่างเพียงพอ รายวิชาที่มีการฝึกทักษะได้จัดเวลาและอุปกรณ์ให้ปฏิบัติได้อย่างเพียงพอ และมีระบบการแจ้งผลการเรียนอย่างรวดเร็วและถูกต้อง

2.2 ด้านครูผู้สอน นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในด้านครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ครูผู้สอนมีความเชื่อมั่นในตนเองในวิชาที่สอน ($\bar{x} = 3.63$) ส่วนหัวข้ออื่น ๆ นั้น นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเสมอ ครูผู้สอนใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ แบบให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์

และเนื้อหาสรุปก่อนการเรียนการสอน การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของวิชา การสอนเป็นไปตามขั้นตอนที่ง่ายต่อการเข้าใจ ครูผู้สอนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียน การสอน มีคุณธรรมและความยุติธรรมกับนักศึกษาทุกคน มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา ให้ความเอาใจใส่และช่วยแก้ปัญหาให้นักศึกษาเสมอ และ ประเมินผลการเรียนการสอนด้วยความเป็นธรรมและครอบคลุมทุกด้าน

2.3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง ($\bar{x} = 3.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีการตรวจสอบเวลาเข้าเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.75$) รองลงมา นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ วิธีสอนทันสมัยเอื้อต่อการเรียนรู้ให้เกิดความเข้าใจโดยง่าย ให้นักศึกษามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในวิชาที่เรียน เลือกใช้สื่อการเรียน การสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน มีการจัดระบบการฝึกปฏิบัติงานเป็นกลุ่มเพื่อจำลอง สถานการณ์ทางธุรกิจแก่ผู้เรียน มีวารสารและตำราเพื่อการค้นคว้าทางบริหารธุรกิจอย่างเพียงพอ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาในหลักสูตร มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเป็นผู้นำ และมีการจัดนิทรรศการที่เสริมความรู้และความ ก้าวหน้าทางด้านธุรกิจและเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ ส่วนมีการจัดวิทยากรพิเศษมาบรรยายเสริม ในบางวิชานั้น นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับความคิดเห็นน้อย ($\bar{x} = 2.43$)

2.4. ด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนในด้านสื่อการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อคือ สื่อการเรียน การสอนที่นำมาใช้ได้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะและมีประสบการณ์มากขึ้น สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่ทำการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีคุณภาพที่สามารถสื่อความหมายและเสริมความเข้าใจแก่ผู้เรียน มีสื่อการสอนหลายประเภทอย่างเพียงพอ มีสื่อการสอนประเภทวัสดุอุปกรณ์อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา มีวัสดุและอุปกรณ์ เพื่อจัดป้ายนิเทศหรือนิทรรศการที่เสริมความรู้และความก้าวหน้าทางด้านธุรกิจอย่างเพียงพอ

2.5 ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ

การจัดการเรียนการสอนในด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง ($\bar{x} = 2.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เช่น มีแผนผังแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาคารต่าง ๆ ติดตั้งไว้เพียงพอ การจัดอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพห้องปฏิบัติการแต่ละวิชามีความเหมาะสมและเพียงพอ มีจำนวนห้องปฏิบัติการวิชาชีพที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน จัดสภาพห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา มีแสงสว่างภายในห้องเรียน และห้องปฏิบัติการอย่างเพียงพอ มีระบบระบายอากาศภายในห้องเรียนเหมาะสม ภายในวิทยาลัยมีการจัดบริเวณเพื่อการพักผ่อนสำหรับนักศึกษาอย่างเพียงพอ โรงอาหารสะอาดและมีที่นั่งรับประทานอาหารเพียงพอและเหมาะสม มีการจัดน้ำดื่มตามอาคารสถานที่ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ ห้องสุขาตามอาคารต่าง ๆ มีอยู่อย่างเพียงพอ และมีถึงขยะที่ถูกสุขลักษณะตั้งตามบริเวณต่าง ๆ

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษาและสาขาวิชา

3.1 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็นปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

3.1.1 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในด้านสื่อการเรียนการสอนพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพูนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน

ด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพูนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนากับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอนแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพูนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพูนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และโดยรวมทุกด้านพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพูนกับศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพูนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็นปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางทุกด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

3.2.1 นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านครูผู้สอนแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

3.3 นักศึกษสาขาวิชาการเลขานุการที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็นปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็นมาก ส่วนด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็นปานกลาง

3.3.1 นักศึกษสาขาวิชาการเลขานุการมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านหลักสูตร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในด้านหลักสูตรพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพุนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพุนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพุน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และโดยรวมทุกด้านพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นักศึกษาศาสาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็นปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็นปานกลางทุกด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

3.4.1 นักศึกษาศาสาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านครูผู้สอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในด้านครูผู้สอนพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนากับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพูน และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพูน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางเช่นเดียวกัน

ด้านหลักสูตร พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง แต่สิ่งที่นักศึกษามีความเห็นด้วยมากคือนักศึกษาสามารถเลือกวิชาเรียนได้ตามความสนใจ และวิชาความรู้พื้นฐานที่จัดทำให้เรียนมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน พร้อมทั้งควรจัดวิชาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจให้เรียนในทุกสาขาวิชา เนื่องจากในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปมาก ดังนั้น นักศึกษาจึงเห็นด้วยอย่างมากที่จะต้องจัดวิชาที่ทันสมัยให้นักศึกษาได้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ พงศ์ หรดาล (Pong Horadal, 1987 : 73 - 78) เกี่ยวกับหลักสูตร โดยกล่าวว่า หลักสูตรควรเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี และพัฒนาให้สอดคล้องกับ ความถนัดและความต้องการของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ นิรุติ จันทะทรัพย์ (2536 : บทคัดย่อ) พบว่า ในด้านหลักสูตรซึ่งเกี่ยวกับระบบการแจ้งผลการเรียนควรปรับปรุงให้รวดเร็วขึ้น เนื่องจากที่เป็นอยู่ปัจจุบันการแจ้งผลการเรียนล่าช้ามากทำให้เกิดผลกระทบต่อภาระที่เป็นวิชาที่เรียนของผู้เรียนในเทอมต่อไป

ด้านครูผู้สอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง แต่สิ่งที่นักศึกษามีความเห็นด้วยมากคือ ครูผู้สอนมีความเชื่อมั่นในตนเองในวิชาที่สอน ดังที่ถาวร สารวิทย์ (ม.ป.ป. : 89 - 90) กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาชีพธุรกิจควรมีคุณสมบัติดังนี้คือ มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน มีความสามารถในการสอน ความสามารถในการสอนของครูธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีสอน ซึ่งเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ครูทุกคนควรจะต้องฝึกฝนและปฏิบัติให้เกิดความชำนาญและทักษะ รวมทั้งต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองด้วย

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง แต่สิ่งที่นักศึกษามีความเห็นด้วยมากคือ มีการตรวจสอบเวลาเข้าเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และสิ่งที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยคือ การจัดวิทยากรพิเศษมาบรรยายเสริมในบางวิชา เนื่องจากสถานศึกษามักค่อยเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยายเสริมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักศึกษา ซึ่ง มานิดา อุชชิน (2525 : 167) ได้เสนอไว้คือ ต้องใช้วิธีสอนที่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือเกิดการเรียนรู้ เกิดประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ต้องรู้จักใช้กลวิธีที่จะเร้าให้ผู้เรียนสนใจ โดยสร้างสภาพการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ได้รู้หรือเกิดทักษะวิชาชีพนั้น ๆ ดังนั้น การเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยายเสริมในบางวิชานั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนการสอนในปัจจุบัน

ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง เช่น สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ได้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะและมีประสบการณ์มากขึ้น สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีความเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชาที่ทำการเรียนการสอน เป็นต้น ดังที่ ประเวศ ยอดยิ่ง (2533 : 56 - 68) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาและรวบรวมความคิดเห็นในด้านสื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยปรากฏว่า ในด้านการเลือกสื่อการเรียน ควรจะมีความรู้ความเข้าใจในการเรียน จุดประสงค์การสอน มีความชำนาญทางด้าน การสอน มีความรู้และคุ้นเคยกับสื่อการเรียนประเภทต่าง ๆ ำหรับมาก โดยเฉพาะสื่อที่มีการใช้ ในสถานศึกษานั้น ๆ

ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมและรายชื่อ อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางคือ การจัดอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีความเหมาะสมกับ สภาพการเรียนการสอน และภายในวิทยาลัยมีการจัดบริเวณเพื่อการพักผ่อนสำหรับนักศึกษาอย่าง เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ประทุม นพคุณ (2535 : 134 - 135) ซึ่งกล่าวว่า อาคารสถานที่เป็นส่วนที่สำคัญยิ่งของสถานศึกษา เนื่องจากเป็นสถานที่เรียน ฝึกปฏิบัติงาน ทางงาน จัดกิจกรรมต่าง ๆ และพักผ่อนหย่อนใจ อาคารสถานที่เป็นส่วนหนึ่งที่จะสร้างความศรัทธา ในการที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกของสถานทีนั้น อาคารสถานที่และบริเวณวิทยาลัยสวยงามสะอาด ร่มรื่นน่าอยู่ ก็จะทำให้ นักศึกษามีความรู้สึกศรัทธา สบายใจ อารมณ์แจ่มใส และ เป็นการ ปลุกฝังเรื่องความมีระเบียบวินัยไปในตัวด้วย

2. ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่เรียนใน วิทยาลัยพณิชยการที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่เรียนในวิทยาลัยพณิชยการที่ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน และด้านวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านสื่อการเรียน การสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมนั้น นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาสาขา

วิชาการบัญชีที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพาณิชย์การ เขตอุพพันกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพาณิชย์การธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพาณิชย์การธนบุรีกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพาณิชย์การบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน และด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันเลย เนื่องจากครูผู้สอนได้ทำการสอนตามหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาเหมือนกันทุกแห่ง ซึ่งในหลักสูตรนั้นจะมีแผนการสอนเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้ทำการสอนเหมือนกัน และทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์และเนื้อหาสรุปก่อนการเรียนการสอนทุกครั้ง ดังนั้นวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมจึงต้องสอดคล้องกับหลักสูตร เพราะฉะนั้นนักศึกษาทั้ง 3 สถานศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาการบัญชี จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนการจัดการเรียนการสอนในด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันนั้นอาจเนื่องมาจากสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่ทำการเรียนการสอน ไม่สามารถสื่อความหมายและเสริมความเข้าใจแก่ผู้เรียนได้เหมือนกันทุกสถานศึกษา ส่วนการจัดอาคารสถานที่อาจจะไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากทำเลที่ตั้งของสถานศึกษามิเหมือนกัน การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการไม่เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน ภายในสถานศึกษามีการจัดบริเวณเพื่อการพักผ่อนสำหรับนักศึกษาอาจจะไม่เพียงพอ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้นักศึกษาแต่ละสถานศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันได้

3. ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่เรียนในวิทยาลัยพาณิชย์การที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่เรียนในวิทยาลัยพาณิชย์การที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านครูผู้สอนนั้น นักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ

การเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมนั้น นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาสาขา วิชาการตลาดที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพุนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพุน กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่เรียนในสถานศึกษา ที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านครูผู้สอนไม่แตกต่างกันเลย เนื่องจาก ครูผู้สอนได้ทำการสอนตามหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาเหมือนกันทุกแห่ง ซึ่งในหลักสูตรนั้นจะมี แผนการสอนเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้ทำการสอนเหมือนกัน และทำความเข้าใจงานวัตถุประสงค์ และเนื้อหาสรุปก่อนการเรียนการสอนทุกครั้ง ดังนั้นนักศึกษาทั้ง 3 สถานศึกษาที่เรียนในสาขา วิชาการตลาดจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรม การเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ซึ่งนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันนั้น อาจจะเป็นเนื่องจาก ในแต่ละสถานศึกษานั้นไม่ได้ทำการสอนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และวิชาที่จัดให้เรียน ไม่ตรงกับความต้องการในการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน วิธีสอนและการจัดกิจกรรม การสอนไม่เหมาะสมกับเนื้อหาในหลักสูตร การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนไม่มีความเหมาะสม กับเนื้อหาวิชาที่ทำการเรียนการสอน และการจัดอาคารสถานที่อาจจะไม่เหมาะสมและ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ภายในห้องเรียนและภายในสถานศึกษามีการจัดสภาพ แวดล้อมไม่เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษาทั้ง 3 แห่ง มีความคิดเห็น แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อที่ 3 นักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการที่เรียนในวิทยาลัยพณิชยการที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการที่เรียนในวิทยาลัยพณิชยการที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนนั้น นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านหลักสูตร และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพูนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการเขตพูนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน และในด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันเลย ส่วนในด้านหลักสูตรและด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมซึ่งนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันนั้น อาจจะเป็นเนื่องมาจากการจัดวิชาให้เรียนไม่เหมือนกันและนักศึกษาไม่สามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ เพราะแต่ละสถานศึกษามีความพร้อมไม่เหมือนกัน ส่วนในด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมนั้น ในแต่ละสถานศึกษาอาจจะมีห้องปฏิบัติการวิชาชีพไม่เพียงพอแก่นักศึกษา เนื่องจากจำนวนนักศึกษานในแต่ละแห่งไม่เท่ากัน และสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการไม่มีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุให้นักศึกษานในแต่ละสถานศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันได้

5. ผลการวิเคราะห์ที่ตามสมมติฐานข้อที่ 4 นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนในวิทยาลัยพณิชยการที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนในวิทยาลัยพณิชยการที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนนั้น นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านครูผู้สอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการบางนากับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการ เขตพูนกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนในสถานศึกษาที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันเลย ส่วนในด้านครูผู้สอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ซึ่งนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันนั้น เนื่องจากในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจนั้น จะต้องมีการฝึกทักษะมาก แต่ในสถานศึกษาอาจจะจัดเวลาและอุปกรณ์ให้ปฏิบัติไม่เพียงพอ จึงทำให้นักศึกษาในสถานศึกษาแต่ละแห่งมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนในด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมนั้น ก็จะต้องจัดห้องปฏิบัติการวิชาชีพให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาด้วย และภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการก็จะต้องมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ ภายในวิทยาลัยควรมีการจัดบริเวณเพื่อการพักผ่อนสำหรับนักศึกษาอย่างเพียงพอด้วย แต่สาเหตุที่นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันก็เพราะว่าการจัดสถานที่ และสถานที่ตั้งของแต่ละสถานศึกษาไม่เหมือนกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นในด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยต่ำกว่าในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน และด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งแสดงว่าในสถานศึกษาทั้ง 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จะต้องมีการปรับปรุงในด้านสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่ทำการเรียนการสอน และให้มีสื่อหลายประเภทที่ทันสมัยและเสริมความรู้และความก้าวหน้าทางด้านธุรกิจให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา ส่วนในด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมนั้น ในสถานศึกษาทั้ง 3 แห่ง ควรหาแนวทางที่จะจัดอาคารสถานที่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากขึ้นและเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา

2. สถานศึกษาทั้ง 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ควรมีการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละด้านอยู่เสมอ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในแต่ละสาขาวิชา และในแต่ละสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. ควรศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อความสามารถด้านวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาได้มีความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กิตานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทเอดีสันเพรส โปรดักส์ จำกัด, 2536.

กิติมา ปรีดีดีลภ. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรพัฒนา, 2532.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. "โครงการวิจัยเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาการศึกษาอาชีวะและอุดมศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี," ข่าวสารวิจัยการศึกษา. 21 - 25 : 15; เมษายน - พฤษภาคม 2535.

จินตนา ใบกาชویی. การเขียนสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2536.

ชม ภูมิภาค. "การฝึกหัดครูไทย : กระบวนการต่อเนื่อง," ใน ผลการประชุมสัมมนาทางวิชาการระดับชาติเรื่องทิศทางการฝึกหัดครูไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2529.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2533.

ฉัฐ จุลสุวรรณ. ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้หญ่สายอาชีพนเรียนจากกลางคลองเปรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น. ปรินฎยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

ถาวร สารวิทย์. การอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา. แผนกวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, ม.ป.ป.

ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2529.

นิรุตติ จันทนะทรัพย์. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร. ปรินฎยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

- บรรจง ชูสกุลชาติ. จากใจอธิบดีถึงใจชาวอาชีวศึกษาในปีแห่งคุณภาพของการอาชีวศึกษา 2530.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, 2530.
- ประจักษ์ ศรีวัฒนพงศ์. การติดตามผลหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตสาขาเทคโนโลยีการศึกษา.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
อัสสาเนา.
- ประทุม นพคุณ. การบริหารงานวิชาการวิทยาลัยพัฒนัยการบางนา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัย
พัฒนัยการบางนา, 2535. อัสสาเนา.
- ประเวศ ยอดยิ่ง. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูช่างอุตสาหกรรมทางด้านสื่อการสอน
ในปี พ.ศ. 2533. วิทยานิพนธ์ กอ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2533. อัสสาเนา.
- พ. วิทยัทธยะ (นามแฝง). "มาสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียนกันเถอะ,"
มิตรครู. 32(1) : 33 - 35 ; มกราคม 2533.
- พนม เพ็งศิริ. แนวโน้มการจัดอาชีวศึกษาโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2537. อัสสาเนา.
- พิสิฐ เมธาภัทร และธีรพล เมธิกุล. ยุทธวิธีการสอนวิชาเทคนิค. กรุงเทพฯ : สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2529.
_____ . ยุทธวิธีการสอนวิชาเทคนิค. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ, 2531.
- ไพโรจน์ ธีรธนากุล. การจัดโรงฝึกงานช่างอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต,
ม.ป.ป.
- มานิตา อูชชิน. "ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพ," เอกสารการประชุมสัมมนา
เชิงปฏิบัติการ กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2525.
- เมธี บิลันชานนท์. "การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา," คำบรรยายแก่นักศึกษาระดับปริญญาโท
สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2530 ณ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2531.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมทางวิชาการ, 2536.

ศิริพงษ์ พยอมแย้ม. การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
โอเดียน, 2533.

✓ สัจด์ อุทรานันท์. พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มิตรสยาม, 2532.

_____. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สบสันต์ อุตกฤษณ์ และคนอื่น ๆ. การฝึกอาชีพช่างเทคโนโลยีอุตสาหกรรม : การสอนหลักสูตร
การวางแผน. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2533.

สมคะเน คำจูน. การศึกษาค้นคว้าและความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ที่มีต่อการสอนเสริมในกรุงเทพมหานคร. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

สมบุรณ์ สงวนญาติ. เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
การศาสนา กรมศาสนา, 2534.

สวัสดิ์ สายประสิทธิ์ และคนอื่น ๆ. คู่มือสอบและปฏิบัติราชการ. กรุงเทพฯ : มิตรสัมพันธ์
กราฟฟิคอาร์ต, 2531.

สามัญศึกษา, กรม. การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ฝ่ายนิเทศ
การบริหาร กรมสามัญศึกษา, 2531. อัดสำเนา.

_____. เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2532. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
การศาสนา, 2532.

เสาวณีย์ สิกขามันต์. เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2528.

อนันต์ รัศมี. เอกสารประกอบการสอน การจัดและบริหารโรงฝึกงาน. กรุงเทพฯ :
คณะศิลปกรรม วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2530.

อัปสร มีสิงห์. "บทบาทของครูกับหลักสูตรฉบับปรับปรุงการพัฒนาหลักสูตร," วารสารพัฒนาหลักสูตร. 10(4); มกราคม - มีนาคม 2534.

อ่ำชีวิตศึกษา, กรม. ก้าวไปในแผนฯ 7 กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2533.

..... คู่มือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 2 หน่วยศึกษานิเทศก์, 2536.

..... ครบรอบ 53 ปี กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2537.

..... อาคารสถานที่ของวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แผนกวิชาช่างพิมพ์, 2538.

อามา บุญช่วย. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ใจ.เอส.พรินติ้งเฮาส์, 2537.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. หลักบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพฯ : องค์กรศิลป์การพิมพ์, 2527.

Best, John W. Research in Education. 3rd ed. New Jersey : Prentice - Hall, 1978.

Cronbach, Lee Josept. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed. New York : 1972.

Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Journal of Educational and Psychological Measurement, 30(3) : 607 - 610; 1970.

Malay, Donald A. The Industrial Arts Teacher's Handbook : Technique Principle and Method. Boston : Allyn and Bacon Inc., 1978.

Pong, Horadal. The Future of Vocational Education in Thailand Toward the Year 2009 A.D., Using The Delphi Approach. Doctor Thesis Toward for the degree of Doctor of Philosophy. Ohio : Kent State University, 1987. Copyright.

- Romine, Stephen. "Student and Faculty Perception of an Effective University Instructional Climates," The Journal of Educational Research. 68 : 139 - 143; December, 1974.
- Shinzawa, Masayoshi. "Vocational Education in Thailand," Senior Overseas Research Officer. Institute of Developing Economics, November, 1987.
- Taba, Hilda. Curriculum Development : Theory and Practice. New York : Hartcourt, Brace & World, 1962.

การคำนวณ

ภาคผนวก ก

หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์

ที่ ทม 1007/5192

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 ธันวาคม 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวอุมาพร สกลรักษ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้ี้มีความประสงค์ที่จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของ
วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ทั้งนี้ในความควบคุมของ

รศ.ปรีชา ลีมไทย ประธาน

อ.จุงใจ แสงพันธุ์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯขอความอนุเคราะห์คือ ขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอความร่วมมือ
จากวิทยาลัยพัฒนการบางนา เขตุน และธนบุรี ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยให้นักศึกษาระดับ
ปวส. ปีที่ 2 ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนธันวาคม 2539 - มกราคม 2540 เพื่อเป็นข้อมูล
ในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นิสิตผู้ี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศิริยุภา พูลสุวรรณ

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)

บัณฑิตวิทยาลัย

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ศร 0908/10218

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

17 ธันวาคม 2539

เรื่อง อนุญาตให้ทำการศึกษาวิจัย

เรียน คณะคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ที่ ทม 1007/5192 ลงวันที่ 4 ธันวาคม 2539

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นางสาวอุมาพร สกลรักษ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจ
ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความประสงค์จะแจกแบบสอบถามประกอบการ
วิจัย เรื่อง "ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
ของวิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา" รายละเอียดทราบแล้วนั้น

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้ว อนุญาต

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อ
กำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น เพื่อเป็นต้นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้

(นายเฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

โทรศัพท์ 282-9357, 282-2549 ต่อ 1608

(สำเนา)

ที่ ศช 0908/2973

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

18 ธันวาคม 2539

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบางนา, ธนบุรี, เขตุน

ด้วยกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางสาวอุมาพร สกลรักษ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล จากนักศึกษาเพื่อการวิจัยเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา จึงใคร่ขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูล ดังกล่าวข้างต้น เพื่อการทำวิทยานิพนธ์ของนางสาวอุมาพร สกลรักษ์ ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) จิระพันธ์ เสมาทอง

(นางจิระพันธ์ เสมาทอง)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทรศัพท์ 282-2549, 282-9357 ต่อ 1608

โทรสาร 282-9357 ต่อ 1600

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ต่อผู้วิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ปรีชา ลีมไทย อาจารย์พิเศษภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์ หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ อาจารย์ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. รองศาสตราจารย์ ดร. ช่างค์ อุดมไพจิตรกุล คณบดี คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณิ พุทธาวุฒิไกร อาจารย์ภาควิชาภูมิศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ค

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา**

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ขอความกรุณาท่านตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด และโปรดกรุณาตอบทุกข้อ
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ การเสนอผลกระทาโดยรวม เพื่อจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
ในโอกาสต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน () ที่กำหนดให้ ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. สถานศึกษาที่ศึกษาในปัจจุบัน

- () วิทยาลัยพณิชยการบางนา
- () วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
- () วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

2. สาขาวิชาที่ศึกษา

- () การบัญชี
- () การตลาด
- () การเลขานุการ
- () คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในแต่ละข้อให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาตามระดับความคิดเห็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ข้อที่	การจัดการเรียนการสอน	ระดับของความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านหลักสูตร					
1	หลักสูตรช่วยส่งเสริมในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม...
2	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรตรงกับความต้องการในการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน.....
3	เนื้อหาเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและมีความทันสมัย....
4	หมวดวิชาความรู้พื้นฐานที่จัดทำให้เรียนมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน.....
5	เนื้อหาในหมวดวิชาที่พาให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางเทคนิคและวิทยาการสมัยใหม่อย่างเพียงพอ.....
6	ควรจัดวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจให้เรียนในทุกสาขาวิชา..
7	นักศึกษาสามารถเลือกวิชาเรียนได้ตามความสนใจ....
8	รายวิชาที่มีการฝึกทักษะ ได้จัดเวลาและอุปกรณ์ให้ปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม.....
9	มีระบบการแจ้งผลการเรียนอย่างรวดเร็วและถูกต้อง..
	ด้านครูผู้สอน					
10	ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเสมอ.....
11	ใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ แบบให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์.....

ข้อที่	การจัดการเรียนการสอน	ระดับของความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12	ทําความเข้าใจในวัตถุประสงค์และเนื้อหาสรุปก่อน การเรียนการสอน.....
13	การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของวิชา.....
14	การสอนเป็นไปตามขั้นตอนที่ง่ายต่อการเข้าใจ.....
15	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนการสอน.....
16	มีความเชื่อมั่นในตนเองในวิชาที่สอน.....
17	มีคุณธรรมและความยุติธรรมกับนักศึกษาทุกคน.....
18	มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา.....
19	ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา.....
20	ให้ความเอาใจใส่และช่วยแก้ปัญหาให้นักศึกษาเสมอ.....
21	ประเมินผลการเรียนการสอนด้วยความเป็นธรรมและ ครอบคลุมทุกด้าน.....
<u>ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน</u>						
22	วิธีสอนทันสมัยเอื้อต่อการเรียนรู้ให้เกิดความเข้าใจ โดยง่าย.....
23	ให้นักศึกษามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในวิชาที่เรียน.....
24	เลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ที่สอน.....
25	มีการจัดวิทยากรพิเศษมาบรรยายเสริมในบางวิชา.....

ข้อที่	การจัดการเรียนการสอน	ระดับของความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26	มีการตรวจสอบเวลาเข้าเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
27	มีการจัดระบบการฝึกปฏิบัติงานเป็นกลุ่มเพื่อจำลอง สถานการณ์ทางธุรกิจแก่ผู้เรียน.....
28	วารสารและตำราเพื่อการค้นคว้าทางบริหารธุรกิจมีเพียงพอ
29	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาใน หลักสูตร.....
30	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาความเป็นผู้นำ.....
31	มีการจัดทำนิตรรศการที่เสริมความรู้และความก้าวหน้า ทางด้านธุรกิจและเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ.....
<u>ด้านสื่อการเรียนการสอน</u>						
32	สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ได้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และมีประสบการณ์มากขึ้น.....
33	สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีความเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา ที่ทำการเรียนการสอน.....
34	สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีคุณภาพที่สามารถสื่อความหมาย และเสริมความเข้าใจแก่ผู้เรียน.....
35	มีสื่อการสอนหลายประเภท เช่น คอมพิวเตอร์ วีดีโอ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ ฯลฯ อย่างเพียงพอ.....

ข้อที่	การจัดการเรียนการสอน	ระดับของความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
36	มีสื่อการสอนประเภทวัสดุ อุปกรณ์ เช่น ม้วนเทปวีดีโอ แผ่นใส ฟลิ้มสไลด์ ฯลฯ อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา.....
37	มีวัสดุและอุปกรณ์เพื่อจัดป้ายนิเทศหรือนิทรรศการที่เสริมความรู้และความก้าวหน้าทางด้านธุรกิจอย่างเพียงพอ.....
<u>ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม</u>						
38	มีแผนผังแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาคารต่าง ๆ ติดตั้งไว้เพียงพอ.....
39	การจัดอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน.....
40	สภาพห้องปฏิบัติการแต่ละวิชามีความเหมาะสมและเพียงพอ..
41	มีจำนวนห้องปฏิบัติการวิชาชีพที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา...
42	สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน.....
43	จัดสภาพห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา.....
44	มีแสงสว่างภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการอย่างเพียงพอ..
45	มีระบบการระบายอากาศภายในห้องเรียนเหมาะสม.....
46	ภายในวิทยาลัยมีการจัดบริเวณเพื่อการพักผ่อนสำหรับนักศึกษาอย่างเพียงพอ.....

ข้อที่	การจัดการเรียนการสอน	ระดับของความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
47	โรงอาหารสะอาดและมีที่นั่งรับประทานอาหารเพียงพอและเหมาะสม.....
48	มีการจัดที่นั่งตามอาคารสถานที่ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ.....
49	ห้องสุขาตามอาคารต่าง ๆ มีอยู่อย่างเพียงพอ.....
50	มีถังขยะที่ถูกสุขลักษณะตั้งตามบริเวณต่าง ๆ.....

ตอนที่ 3 โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหัวข้อแบบสอบถาม และเรื่องอื่นที่เห็นสมควร

1. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร ในด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตร...
.....
.....
.....
.....

2. **ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับครูผู้สอน**.....
.....
.....
.....
3. **ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน**.....
.....
.....
.....
4. **ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน**.....
.....
.....
.....
5. **ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม**.....
.....
.....
.....
6. **ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ**.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอุมาพร	ชื่อสกุล	สกลรักษ์		
เกิดวันที่	26	เดือน	มิถุนายน	พุทธศักราช	2503
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 54 หมู่ 9 ตำบลบางต้นเบิร์ด อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา				
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 54 หมู่ 9 ตำบลบางต้นเบิร์ด อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา				
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักวิชาการเงินและบัญชี				
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร				
ประวัติการศึกษา					
พ.ศ. 2520	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดัดดรุณี จังหวัดฉะเชิงเทรา				
พ.ศ. 2523	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) การบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา				
พ.ศ. 2526	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) การบัญชี โรงเรียนเปรมฤทัยมักกะสัน กรุงเทพมหานคร				
พ.ศ. 2529	การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) วิชาเอกธุรกิจศึกษา สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร				
พ.ศ. 2540	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร				